

31999R1260

L 161/1

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1999 6 26

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1260/1999
1999 m. birželio 21 d.
nustatantis bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 161 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento sutikimą ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę ⁽⁴⁾,

(1) kadangi Sutarties 158 straipsnyje nurodyta, kad, norėdama sustiprinti savo ekonominę ir socialinę sanglaudą, Bendrija siekia mažinti regionų išsivystymo lygio skirtumus ir nepalankiausias sąlygas turinčių regionų arba salų, taip pat kaimo vietovių atsilikimą; kadangi 159 straipsnyje numatyta, kad tokia priemonė remtina per struktūrinius fondus, Europos investicijų banką (EIB) ir kitus esamus finansinius instrumentus;

(2) kadangi 1988 m. birželio 24 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2052/88 dėl struktūrinių fondų uždavinių, jų efektyvumo bei jų veiklos koordinavimo tarpusavyje, taip pat su Europos investicijų banko operacijomis ir kitais esamais finansiniais instrumentais ⁽⁵⁾ 19 straipsnyje reikalaujama,

kad Taryba iki 1999 m. gruodžio 31 d., remdamasi Komisijos pasiūlymu, dar kartą išnagrinėtų tą reglamentą; kadangi, siekiant padaryti Bendrijos teisės aktus skaidresnius, pageidautina sujungti visas struktūrinių fondų nuostatas į vieną reglamentą ir panaikinti Reglamentą (EEB) Nr. 2052/88 bei 1988 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 4253/88, nustatantį nuostatas dėl Reglamento (EEB) Nr. 2052/88, koordinuojančio įvairių struktūrinių fondų veiklą tarpusavyje, taip pat su Europos investicijų banko operacijomis ir kitais esamais finansiniais instrumentais, įgyvendinimo ⁽⁶⁾;

(3) kadangi pagal 6 protokolo, kuriame pateiktos specialios 6 tikslo nuostatos dėl struktūrinių fondų Suomijoje ir Švedijoje ir kuris buvo pridėtas prie Austrijos, Suomijos ir Švedijos stojimo aktų, 5 straipsnį to protokolo nuostatos iki 1999 m. pabaigos turėtų būti dar kartą išnagrinėtos kartu su Reglamentu (EEB) Nr. 2052/88;

(4) kadangi siekiant labiau sukcentruoti ir supaprastinti struktūrinių fondų veiklą turėtų būti sumažintas prioritetinių tikslų skaičius, palyginti su tuo, kiek jų pateikta Reglamente (EEB) Nr. 2052/88; kadangi šie tikslai turėtų būti iš naujo apibrėžti taip, kad būtų numatyta skatinti atsiliekančių regionų plėtrą ir struktūrinį pertvarkymą, vietovių, kurios susiduria su struktūriniais sunkumais, ekonominę bei socialinę pertvarką ir švietimo, mokymo ir užimtumo politikos bei sistemų pritaikymą ir modernizavimą;

(5) kadangi Bendrija, stiprindama ekonominę ir socialinę sanglaudą, be kita ko, siekia skatinti darnią, subalansuotą ir tolydžią ekonominę veiklą, aukštą užimtumo lygį, moterų

⁽¹⁾ OL C 176, 1998 6 9, p. 1.

⁽²⁾ 1999 m. gegužės 6 d. duotas sutikimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL C 407, 1998 12 28, p. 74.

⁽⁴⁾ OL C 373, 1998 12 2, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 185, 1988 7 15, p. 9. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 3193/94 (OL L 337, 1994 12 24, p. 11).

⁽⁶⁾ OL L 374, 1988 12 31, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 3193/94.

ir vyrų lygybę bei aukštą aplinkos apsaugos ir gerinimo lygį; kadangi šiomis pastangomis visų pirma turėtų būti siekiama įtraukti aplinkosaugos reikalavimus į struktūrinių fondų veiklos planavimą bei įgyvendinimą, padėti panaikinti nelygybę bei skatinti vyrų ir moterų lygybę; kadangi fondų veikla gali sudaryti ir galimybę įveikti bet kokią diskriminaciją rasiniu, etniniu, negalios ar amžiaus pagrindu, visų pirma vertinant poreikius, taikant finansinį skatinimą ir pasinaudojant išsiplėtusia partneryste;

- (6) kadangi kultūros plėtra, gamtinės ir dirbtinės aplinkos kokybė, gyvenimo kokybės ir kultūros mastas bei turizmo plėtra padeda regionams tapti ekonominiu ir socialiniu požiūriu patrauklesniais tiek, kiek jie sukuria tolydų užimtumą;
- (7) kadangi Europos regioninės plėtros fondas (ERPF) yra svarbiausia institucija, siekianti skatinti atsiliekančių regionų plėtrą ir struktūrinį pertvarkymą bei teritorijų, kurios susiduria su struktūriniais sunkumais, ekonominę ir socialinę pertvarką;
- (8) kadangi Europos socialinio fondo (ESF) uždaviniai turėtų būti pakoreguoti, kad būtų atsižvelgta į Europos užimtumo strategiją ir ji būtų įgyvendinta;
- (9) kadangi bendrosios žuvininkystės politikos struktūriniai aspektai buvo įtraukti kaip išsami struktūrinė politika, laikantis taisyklių, kurios nuo 1993 m. reglamentuoja struktūrinius fondus; kadangi įgyvendinimas turėtų būti tęsiamas iš struktūrinių fondų per Žuvininkystės orientavimo finansinį instrumentą (ŽOFI); kadangi ŽOFI pagalba, numatyta 1 tikslu, yra šio tikslo programų dalis, o pagalba, nenumatyta 1 tikslu, kiekvienoje suinteresuotoje valstybėje narėje yra teikiama pagal vieną programą;
- (10) kadangi Bendrija ėmėsi bendrosios žemės ūkio politikos reformos, kuri numato struktūrinės ir lydimąsias priemones kaimo vietovių plėtrai skatinti; kadangi šiame kontekste Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyrius turėtų toliau padėti siekti prioritetinio uždavinio – mažiau išsivysčiusių regionų plėtros ir struktūrinio pertvarkymo gerinant gamybos struktūrų veiksmingumą, perdirbant ir parduodant žemės ūkio ir miškininkystės produktus bei plėtojant vietas

pajėgumus kaimo vietovėse; kadangi EŽŪOGF Garantijų skyrius padeda siekti prioritetinio uždavinio – teritorijų, kurios susiduria su struktūriniais sunkumais, ekonominės ir socialinės pertvarkos – remdamasis 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) pagalbos kaimo plėtrai ir iš dalies pakeičiančiu bei panaikinančiu tam tikrus reglamentus ⁽¹⁾;

- (11) kadangi turi būti nustatytos konkrečios kiekvienam fondui taikomos taisyklės įgyvendinimo sprendimuose, kurie buvo priimti pagal Sutarties 37, 148 ir 162 straipsnius;
- (12) kadangi turėtų būti konkrečiai apibrėžti kriterijai, kuriais vadovaujantis nustatomi tam tikrus reikalavimus atitinkantys regionai ir teritorijos; kadangi dėl šios priežasties Bendrijos prioritetiniai regionai ir teritorijos turėtų būti nustatomi pagal bendrą regionų klasifikacijos sistemą, vadinamą Teritorinių vienetų statistinė nomenklatūra (NUTS), kurią parengė Europos Bendrijų statistikos tarnyba, bendradarbiaudama su nacionalinėmis statistikos įstaigomis;
- (13) kadangi mažiau išsivystę regionai yra regionai, kurių BVP vienam gyventojui yra mažesnis nei 75 % Bendrijos vidurkio; kadangi, siekdama užtikrinti veiksmingą pagalbos sutelkimą, Komisija turėtų šį kriterijų taikyti griežtai ir remtis objektyviais statistiniais duomenimis; kadangi tolimiausi retai apgyvendinti regionai ir teritorijos, numatyti 6 tikslu, kaip nurodyta Austrijos, Suomijos ir Švedijos stojimo akto 6 protokole 1995–1999 m. laikotarpiui, remiantis šiuo reglamentu turėtų būti numatyti ir 1 tikslu;
- (14) kadangi teritorijos, kuriose vyksta ekonominė ir socialinė pertvarka, yra teritorijos, kurių pramonės ir paslaugų sektoriuose vyksta socialiniai ir ekonominiai pokyčiai, atsiliekančios kaimo vietovės, sunkumų patiriančios miesto teritorijos ir ekonominį sąstingį patiriančios teritorijos, kurios priklauso nuo žuvininkystės pramonės; kadangi ši pagalba turėtų būti tinkamai sutelkta labiausiai atsilikusioms Bendrijos teritorijoms; kadangi šias teritorijas Komisija turėtų nustatyti valstybių narių siūlymu ir glaudžiai bendradarbiaudama su jomis;

⁽¹⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

- (15) kadangi siekiant užtikrinti fondų veiklos pobūdį pramonės sektoriaus teritorijos, kuriose vyksta socialinė–ekonominė pertvarka, ir atsiliekančios kaimo vietovės turėtų būti kuo dažniau pasirenkamos remiantis objektyviais Bendrijoje apibrėžtais kriterijais; be to, kadangi gyventojų, kuriems taikomas šis prioritetinis tikslas, skaičius skaičiuojant visos Bendrijos mastu, pramoningose Bendrijos teritorijose turėtų sudaryti apytikriai 10 %, 5 % – kaimo vietovėse, 2 % – miestuose ir 1 % – žuvininkystės teritorijose; kadangi siekiant užtikrinti, kad kiekviena valstybė narė tinkamai prisidėtų prie bendrų sutelkimo pastangų, gyventojų skaičius, numatytas 2006 m. 2 tikslu, kuris nurodytas šiame reglamente, neturi būti sumažintas daugiau nei vienu trečdaliu tų skaičių, kurie nurodyti 1999 m. 2 ir 5b tiksluose, išdėstytuose Reglamente (EEB) Nr. 2052/88;
- (16) kadangi siekiant, kad programos būtų veiksmingos, menkai išsivystę regionai, kuriuose BVP vienam gyventojui yra mažesnis nei 75 % Bendrijos vidurkio, turėtų būti prilyginti teritorijoms, kurioms valstybės narės padeda taip, kaip numatyta Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte, o atsižvelgus į visas konkrečias priemones, patvirtintas Sutarties 299 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, – tolimiausiems regionams (Prancūzijos užjūrio departamentams, Azorų, Madeiros ir Kanarų saloms); kadangi taip pat ir teritorijos, kuriose vyksta ekonominė ir socialinė pertvarka, turėtų būti labai panašios į teritorijas, kurioms valstybės narės padeda Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte nustatyta tvarka; kadangi Bendrija turėtų siekti, kad 2000–2006 m. laikotarpio pabaigoje derinimas atitinkamomis valstybių narių pastangomis vykdomas atsižvelgus į tuometinę jų padėtį, vyktų sparčiau;
- (17) kadangi tikslas, kuriuo siekiama pritaikyti ir modernizuoti švietimo, mokymo ir užimtumo politiką bei sistemas, turi numatyti finansinę pagalbą regionams ir teritorijoms, nenurodytiems 1 tikslu; kadangi 3 tikslu turėtų būti numatyta ir sistema, kuri užtikrintų, kad būtų derinama ir visa su atitinkamos valstybės narės žmogiškaisiais ištekliais susijusi veikla;
- (18) kadangi ESF pagalba, numatyta 2 tikslu, turėtų būti regioninės ir vietos priemonės, kurios tiktų konkrečios 2 tiksle numatytos teritorijos padėčiai ir būtų derinamos su kitų struktūrinių fondų intervencinėmis priemonėmis;
- kadangi kiekvieno ESF įnašo, siekiant turėti 2 tikslu bendrą programavimo dokumentą, turėtų pakakti jo atskiram tvarkymui pateisinti, todėl jis neturėtų būti mažesnis nei 5 % viso struktūrinių fondų įnašo;
- (19) kadangi 1999 m. prioritetiniame tikslu nurodyti regionai, kurie nebeatitinka nustatytų reikalavimų, turėtų gauti palaipsniui mažėjančią laikinąją pagalbą; kadangi ši pagalba 2000 m. turėtų būti mažesnė nei 1999 m. gauta pagalba;
- (20) kadangi turėtų būti numatyta galimybė skirti dalį turimų išteklių; kadangi šie ištekliai turėtų būti skiriami kasmet, o didžiausia jų dalis turėtų tekti menkiau išsivysčiusiems regionams, įskaitant tuos, kurie gauna laikinąją pagalbą;
- (21) kadangi bendra metinė suma, kurią kiekviena valstybė narė gauna iš struktūrinių fondų pagal šį reglamentą, – kartu su pagalba iš Sanglaudos fondo, – turėtų būti apribota šia bendra antrašte pagal nacionalines galimybes ją panaudoti;
- (22) kadangi Komisija pagal esamus įsipareigotus asignavimus orientacines skiriamas lėšas kiekvienam prioritetiniam tikslui turėtų apskaičiuoti remdamasi atitinkamais objektyviais kriterijais; kadangi 4 % tokia tvarka skiriamų asignavimų valstybėms narėms turėtų skirti Komisija vidutinės trukmės laikotarpiui; kadangi, pripažįstant ypatingas pastangas padėti Šiaurės Airijos taikos procesui, PEACE programa turėtų būti vykdoma iki 2004 m.; kadangi speciali 2000–2006 m. pagalbos programa kuriama Švedijos NUTS-II regionams, kurie nėra įrašyti 3 straipsnio 2 dalyje minėtame sąraše, bet atitinka Austrijos, Švedijos ir Suomijos stojimo akto 6 protokolo 2 straipsnyje nustatytus kriterijus;
- (23) kadangi 5,35 % visų įsipareigotų asignavimų turėtų būti skirta Bendrijos iniciatyvoms, o 0,65 % – novatoriškiems projektams ir techninei pagalbai;
- (24) kadangi struktūrinių fondų asignavimai programoms turėtų būti indeksuoti pagal vienodo dydžio normą, o prireikus iki 2003 m. gruodžio 31 d. toks indeksavimas turėtų būti formaliai pataisytas;
- (25) kadangi pagrindiniai 1988 m. struktūrinių fondų reformos principai turėtų reglamentuoti fondus iki 2006 m.; kadangi iki šiol sukaupta patirtis vis dėlto parodė, kad šiuos

- principus būtina supaprastinti ir padaryti juos aiškesnius; kadangi veiksmingumas visų pirma turėtų būti pripažintas pagrindiniu principu;
- (26) kadangi siekiant, kad struktūrinių fondų veikla būtų veiksminga ir skaidri, valstybių narių ir Bendrijos atsakomybė turėtų būti tiksliai apibrėžta; kadangi ši atsakomybė turėtų būti nustatyta kiekvienam programavimo, kontrolės, vertinimo ir priežiūros etapui; kadangi, remiantis subsidiarumo principu ir nepažeidžiant Komisijai suteiktų teisių, už pagalbą, teikiamą įgyvendinant ir prižiūrint, visų pirma turėtų būti atsakingos valstybės narės;
- (27) kadangi Bendrijos priemonė turėtų papildyti valstybių narių priemones arba būti skirta prisidėti prie tokių priemonių; kadangi siekiant užtikrinti didelę pridėjamąją vertę, turėtų būti stiprinama partnerystė; kadangi tai taikytina regioninės ir vietos valdžios institucijoms, kitoms kompetentingoms institucijoms, tarp jų toms, kurios atsako už aplinką ir moterų ir vyrų lygybės skatinimą, ekonominiams ir socialiniams partneriams bei kitoms kompetentingoms institucijoms; kadangi tam tikri partneriai bendrai rengia, kontroliuoja ir įvertina pagalbą;
- (28) kadangi programavimo procesas turėtų būti numatytas nuo pradinės koncepcijos iki galutinio naudos gavėjo, o Komisijos parengtos išsamios orientacinės rekomendacijos dėl tam tikros ir sutartos Bendrijos struktūrinių fondų politikos turėtų palengvinti šį procesą valstybėse narėse;
- (29) kadangi programos turėtų užtikrinti, kad struktūrinių fondų tarpusavio veikla ir jų veikla su kitais veikiančiais finansiniais instrumentais bei EIB būtų koordinuojama; kadangi toks koordinavimas apima ir dotacijų bei paskolų derinimą;
- (30) kadangi fondų veikla ir darbas, kuris padeda finansuoti, turi atitikti kitas Bendrijos politikos sritis ir Bendrijos teisės aktus ir turėtų būti nustatytos konkrečios nuostatos; kadangi šioje srityje veikla, susijusi su mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros rezultatų platinimu bei naudojimu struktūrinių fondų sąlygomis turi užtikrinti teisių gauti ir naudoti žinias apsaugą ir būti vykdoma pagal Bendrijos konkurencijos taisyklės;
- (31) kadangi turėtų būti nustatyti paprastesni kriterijai ir išsamesnės taisyklės, kaip patikrinti ir įgyvendinti papildomumo principą;
- (32) kadangi programų sistema turėtų būti supaprastinta nustatant vienodą septynerių metų programų laikotarpį; kadangi dėl to pagalbos programų formos ir skaičius turėtų būti ribotas ir kiekvienam regionui paprastai turėtų būti skirta viena integruota pagalba, numatant, kad prioritetiniams tikslams paprastai būtų rengiami bendri programavimo dokumentai, ir įtraukiant svarbiausius projektus bei visuotines dotacijas į kitų formų pagalbą;
- (33) kadangi siekiant įtvirtinti integruotą požiūrį į plėtrą reikėtų imtis priemonių – deramai atsižvelgus į suinteresuotų regionų ypatumus – užtikrinti, kad įvairių fondų veikla ir Bendrijos politika, užimtumo strategija, valstybių narių ekonominė ir socialinė politika bei valstybių narių regioninė politika būtų derinama;
- (34) kadangi siekiant paspartinti ir supaprastinti programavimo tvarką Komisijos atsakomybė turėtų būti atskirta nuo valstybių narių atsakomybės; kadangi dėl to turėtų būti sudaryta galimybė Komisijai valstybių narių siūlymu patvirtinti strategiją ir plėtros prioritetus, kurie reglamentuotų programavimą ir Bendrijos finansinio įnašo dydį, ir su jais susijusius įgyvendinimo planus, o valstybės narės turi nuspręsti, kaip jie bus taikomi; kadangi turėtų būti nurodytas ir įvairių formų pagalbos turinys;
- (35) kadangi toks valstybių narių decentralizuotas struktūrinių fondų veiklos įgyvendinimas turėtų suteikti pakankamai garantijų dėl įgyvendinimo informacijos ir kokybės, veiklos rezultatų, jų vertinimo ir patikimo finansinio valdymo bei jo stebėjimo;
- (36) kadangi Komisija, prireikus - kartu su EIB, turėtų tvirtinti svarbiausius investicinius projektus, kurių finansinė vertė yra didesnė nei nustatyta suma, kad įvertintų jų poveikį ir siūlomą Bendrijos išteklių panaudojimą;
- (37) kadangi turėtų būti sudaryta galimybė užsiimti veikla, atitinkančia Bendrijos interesus ir vykdoma Komisijos iniciatyva, kuri papildytų veiklą, įgyvendinamą pagal prioritetinius tikslus;

- (38) kadangi šios Bendrijos iniciatyvos turėtų būti orientuotos į tarpvalstybinio, daugiašalio ir regioninio bendradarbiavimo skatinimą (*Interreg*), krizę patiriančių miestų ir priemiesčių ekonominių bei socialinių regeneravimą (URBAN), abi šias iniciatyvas finansuojant ERPF, kaimo vietovių plėtrą (*Leader*), kurią finansuoja EŽŪOGF Garantijų skyrius, bei žmogiškųjų išteklių plėtrą vienodų galimybių sąlygomis (EQUAL), kurią finansuoja ESF; kadangi tarpvalstybinio bendradarbiavimo skatinimas – visų pirma planuojant plėtimosi perspektyvą, nacionalinį ir regioninį bendradarbiavimą – yra ypač svarbus šiems uždaviniams; kadangi turėtų būti tinkamai atsižvelgta į bendradarbiavimą su tolimiausiais regionais; kadangi būtina pagerinti tarpvalstybinio, daugiašalio ir regioninio bendradarbiavimo koordinavimą su priemonėmis, kurios buvo patvirtintos priėmus Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3906/89 ⁽¹⁾, Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 1279/96 ⁽²⁾ ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1488/96 ⁽³⁾, ypač atsižvelgus į Europos Sąjungos plėtrą ir Europos-Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystę; kadangi turėtų būti tinkamai atsižvelgta į prieglobsčio ieškančių asmenų socialinę ir profesinę integraciją pagal EQUAL programą;
- (39) kadangi struktūriniai fondai turėtų numatyti remti studijas, bandomuosius projektus ir dalijimąsi patirtimi, kad dėl savo paprasto ir skaidraus įgyvendinimo būtų skatinamas novatoriškas požiūris ir praktika;
- (40) kadangi siekiant sustiprinti Bendrijos išteklių atsvaros poveikį, kuris atsiranda kuo dažniau pirmenybę teikiant privatiems finansavimo šaltiniams, ir tinkamiau atsižvelgti į pelningus projektus, iš struktūrinių fondų gaunama pagalba turėtų būti įvairesnė, o pagalbos dydis diferencijuotas, siekiant atsižvelgti į Bendrijos interesus, skatinant naudoti įvairius finansinius išteklius ir, raginant naudoti tinkamas pagalbos formas riboti fondų įnašą; kadangi tam tikslui turėtų būti nustatytos mažesnio masto intervencijos priemonės toms investicijų formoms ir tiems infrastruktūros projektams, kurie duoda didelį pelną; kadangi šiame reglamente didelės grynosios pajamos turėtų būti preliminariai apibrėžtos kaip pajamos, kurios bent 25 % yra didesnės už atitinkamos investicijos bendrą vertę;
- (41) kadangi, remiantis subsidiarumo principu, tuo atveju, jeigu nėra Bendrijos taisyklių, reikalavimus atitinkančių išlaidų taisyklės turėtų būti atitinkamos nacionalinės taisyklės, nors tokias taisykles gali nustatyti Komisija, jeigu jos yra akivaizdžiai reikalingos, kad struktūriniai fondai visoje Bendrijoje būtų įgyvendinami vienodai ir teisingai; kadangi vis dėlto turėtų būti nurodyta laikotarpio, kada reikalavimus atitinkančios išlaidos yra leistinos, pradžia ir pabaiga, taip pat turėtų būti numatyta, kad investiciniuose projektuose negali būti svarbių pataisymų; kadangi vėliau, siekiant užtikrinti veiksmingą ir nuolatinę fondų pagalbą, visa fondo teikiama pagalba ar jos dalis turėtų būti priskirta veiklai tik tada, jeigu jos rūšis arba įgyvendinimo sąlygos nėra iš esmės pasikeitusios taip, kad remiama veikla nebeatitinka pradinių tikslų;
- (42) kadangi taisyklės ir tvarka, nustatančios, kaip prisiimti įsipareigojimus ir vykdyti mokėjimus, turėtų būti supaprastinta; kadangi dėl to biudžeto įsipareigojimai turėtų būti rengiami kartą per metus, atsižvelgiant į ilgalaikę finansinę perspektyvą ir pagalbos finansavimo planą, o mokėjimai atliekami avansu, vėliau kompensuojant realias išlaidas; kadangi, remiantis nustatyta precedentu teise, visos palūkanos, gautos už avansinį mokėjimą, turėtų būti pripažintos atitinkamos valstybės narės ištekliais, o siekiant sustiprinti fondų įtaką jos turėtų būti skirtos tam pačiam tikslui kaip ir avansas;
- (43) kadangi patikimas finansų valdymas turėtų būti užtikrintas numatant, kad išlaidos turi būti tinkamai pateisintos ir patvirtintos, o mokėjimai siejami su pagrindinėmis pareigomis – programavimo monitoringu, finansų kontrole ir Bendrijos teisės taikymu;
- (44) kadangi Bendrijos lėšų patikimam valdymui užtikrinti turėtų būti geriau prognozuojamos ir daromos išlaidos; kadangi dėl to valstybės narės turėtų reguliariai siųsti Komisijai savo prognozes, kaip bus naudojamos Bendrijos lėšos, bet jeigu finansinių įsipareigojimų įgyvendinimas vėluoja, avansas turėtų būti grąžintas, o įsipareigojimai nedelsiant panaikinti;
- (45) kadangi visą pereinamąjį laikotarpį nuo 1999 m. sausio 1 d. iki 2001 m. gruodžio 31 d. visos nuorodos į eurą turėtų būti pripažintos nuorodomis į eurą kaip piniginių

⁽¹⁾ OL L 375, 1989 12 23, p. 11 (PHARE). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 753/96 (OL L 103, 1996 4 26, p. 5).

⁽²⁾ OL L 165, 1996 7 4, p. 1 (TACIS).

⁽³⁾ OL L 189, 1996 7 30, p. 1 (MEDA). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 780/98 (OL L 113, 1998 4 15, p. 2).

vienetą, kuris minimas 1998 m. gegužės 3 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 974/98 dėl euro įvedimo ⁽¹⁾ 2 straipsnio antrame sakinyje;

- (46) kadangi vienas iš būdų užtikrinti veiksmingą struktūrinių fondų veiklą yra veiksminga priežiūra; kadangi priežiūra turėtų būti vykdoma geriau, o atsakomybė šioje srityje – geriau apibrėžta; kadangi valdymo funkcijos ypač turėtų būti atskirtos nuo priežiūros funkcijų;
- (47) kadangi kiekvienai pagalbai turėtų būti viena valdymo institucija, turinti aiškiai apibrėžtą atsakomybę; kadangi ši atsakomybė visų pirma turėtų apimti duomenų apie rezultatus rinkimą ir šių duomenų pateikimą Komisijai, patikimo finansų įgyvendinimo užtikrinimą, vertinimų organizavimą ir įsipareigojimų, susijusių su viešumu ir Bendrijos teisės taikymu, laikymąsi; kadangi turėtų būti sudaryta galimybė reguliariai rengti Komisijos ir valdymo institucijos susirinkimus pagalbai prižiūrėti;
- (48) kadangi turėtų būti numatyta, kad priežiūros komitetai yra valstybių narių paskirtos institucijos pagalbai prižiūrėti, kurios tikrina, kaip valdymo institucija tvarko šią pagalbą, užtikrina, kad būtų laikomasi jų parengtų rekomendacijų ir įgyvendinimo taisyklių bei peržiūri vertinimus;
- (49) kadangi rodikliai ir metinės įgyvendinimo ataskaitos yra ypač svarbūs priežiūrai ir turėtų būti geriau apibrėžti, kad būtų pateikta patikimesnė informacija apie pagalbos programų pažangą ir programų kokybę;
- (50) kadangi, siekiant užtikrinti veiksmingą ir teisingą įgyvendinimą, turėtų būti nustatyti valstybių narių įsipareigojimai dėl valdymo ir stebėjimo sistemų, išlaidų tvirtinimo, netikslumų ir Bendrijos teisės pažeidimų išvengimo, nustatymo ir taisymo;
- (51) kadangi, nepažeidžiant Komisijos atsakomybės už finansų kontrolę, valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimas šioje srityje turėtų būti geresnis, ypač sudarant galimybę reguliariai rengti valstybių narių ir Komisijos konsultacijas,

kurių metu būtų svarstomos valstybių narių įgyvendinamos priemonės, o prireikus Komisija turėtų galimybę reikalauti, kad būtų imtasi priemonių padėčiai ištaisyti;

- (52) kadangi turėtų būti nustatyta valstybių narių atsakomybė ieškant netikslumų bei pažeidimų ir juos taisant Komisijos atsakomybė tais atvejais, kai valstybės narės nevykdo savo įsipareigojimų;
- (53) kadangi struktūrinių fondų veiklos veiksmingumas ir poveikis taip pat priklauso nuo geresnio bei išsamesnio vertinimo; kadangi turėtų būti nustatyta valstybių narių ir Komisijos atsakomybė šioje srityje ir parengtas planas, kaip užtikrinti patikimą vertinimą;
- (54) kadangi pagalbos programos turėtų būti vertinamos atsižvelgiant į jų rengimą, peržiūrėjimą įpusėjus programą ir jų poveikio vertinimą, o vertinimas turėtų būti įtrauktas į pagalbos priežiūrą; kadangi dėl to turėtų būti konkrečiai apibrėžti kiekvieno vertinimo etapo tikslai ir turinys, o socialinės ir ekonominės padėties, aplinkos, vyrų ir moterų lygybės vertinimas turėtų pagerėti;
- (55) kadangi vertinimas įpusėjus programą ir pradinių asignavimų dalies atidėjimas rezervams galėtų būti papildomas finansavimas, skiriamas kiekvienai valstybei narei atsižvelgus į jos veiklos rodiklius; kadangi tokios skiriamos lėšos turėtų remtis objektyviais, paprastais ir skaidriais kriterijais, kurie atspindėtų veiksmingą ir kokybišką valdymą bei finansų vykdymą;
- (56) kadangi ekonominės ir socialinės sanglaudos pažangos ataskaita turi būti teikiama kas treji metai ir joje turėtų būti analizuojama Bendrijos regionų padėtis bei jų ekonominė ir socialinė raida;
- (57) kadangi siekiant geros darbo partnerystės ir tinkamo Bendrijos pagalbos skatinimo turėtų būti teikiama kuo išsamesnė informacija ir sudaryta galimybė viešai ją skelbti; kadangi institucijos, atsakingos už pagalbos tvarkymą, turėtų atsakyti už šią sritį ir nuolat informuoti Komisiją apie priemones, kurių buvo imtasi;
- (58) kadangi turėtų būti nustatytos komitetai, kurie raginami padėti Komisijai įgyvendinti šį reglamentą, darbo tvarkos taisyklės;

⁽¹⁾ OL L 139, 1998 5 11, p. 1.

(59) kadangi turėtų būti parengtos išsamios laikinosios nuostatos, kurios leistų rengti naujas programas vos tik šiam reglamentui įsigaliojus ir užtikrintų, kad pagalba valstybėms

narėms nebūtų nutraukta laukiant regioninės plėtros planų ir pagal naują sistemą pateiktų pagalbos programų,
PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I DALIS

BENDRIEJI PRINCIPAI

I SKYRIUS

2 straipsnis

TIKSLAI IR UŽDAVINIAI

Priemonės ir uždaviniai

1 straipsnis

Tikslai

Bendrijos priemonė per struktūrinius fondus, Sanglaudos fondą, Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyrių, Europos investicijų banką (EIB) ir kitus esamus finansinius instrumentus remia Sutarties 158 ir 160 straipsniuose nustatytų bendrųjų tikslų pasiekimą. Struktūriniai fondai, EIB ir kiti esami finansiniai instrumentai tam tikru būdu padeda siekti šių trijų prioritetinių tikslų:

- 1) skatinti menčiau išsivysčiusių regionų plėtrą ir struktūrinius pokyčius (toliau – 1 tikslas);
- 2) remti teritorijų, kuriose išskyla struktūrinių sunkumų, ekonominę ir socialinę pertvarką (toliau – 2 tikslas);
- 3) remti švietimo, mokymo ir užimtumo politikos ir sistemų derinimą bei modernizavimą (toliau – 3 tikslas). Dėl to siekiama teikti finansinę pagalbą regionams, kurių neapima 1 tikslas, ir pateikti visų priemonių, skatinančių žmogiškuosius išteklius nacionalinėje teritorijoje, pamatinę strategiją nepažeidžiant kiekvieno regiono ypatumų.

Siekdama šių tikslų Bendrija prisideda prie darnios, sklandžios ir tvarios ekonominės veiklos plėtros, užimtumo ir žmogiškųjų išteklių vystymo, aplinkos apsaugos ir jos gerinimo, nelygybės panaikinimo bei vyrų ir moterų lygybės skatinimo.

1. Šiame reglamente „struktūriniai fondai“ – tai Europos regioninės plėtros fondas (ERPF), Europos socialinis fondas (ESF), Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Orientavimo skyrius ir Žuvininkystės orientavimo finansinis instrumentas (ŽOFI) (toliau – fondai).

2. Remiantis Sutarties 33, 146 ir 160 straipsniais, fondai, laikydamiesi savo konkrečių veiklos nuostatų, padeda siekti 1, 2 ir 3 tikslų tokiu būdu:

- a) 1 tikslas: ERPF, ESF, EŽŪOGF Orientavimo skyrius ir ŽOFI;
- b) 2 tikslas: ERPF ir ESF;
- c) 3 tikslas: ESF.

3. Remiantis 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1263/1999 dėl žuvininkystės orientavimo finansinio instrumento ⁽¹⁾, ŽOFI prisideda prie žuvininkystės sektoriaus struktūrinių priemonių regionuose, kurie nenumatyti 1 tikslu.

EŽŪOGF Garantijų skyrius padeda siekti 2 tikslo remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1257/1999.

4. Fondai padeda finansuoti Bendrijos iniciatyvas ir remti novatoriškas priemones bei techninę pagalbą.

Techninės pagalbos priemonės vykdomos pagal programą, apibrėžtą 13–27 straipsniuose, arba Komisijos iniciatyva pagal 23 straipsnio nuostatas.

⁽¹⁾ OL L 161, 1999 6 26, p. 54

5. Bendrijos biudžeto kitos lėšos, kurios gali būti naudojamos 1 straipsnyje nurodytiems tikslams siekti, visų pirma yra tos, kurios skiriamos kitoms struktūrinėms priemonėms ir Sanglaudos fondui.

Komisija ir valstybės narės užtikrina, kad fondų veikla atitiktų kitas Bendrijos politikos sritis ir veiklą, ypač užimtumo, vyrų ir moterų lygybės, socialinės politikos ir profesinio mokymo, bendrosios žemės ūkio politikos, bendrosios žuvininkystės politikos, transporto, energetikos ir transeuropinių tinklų srityse, o aplinkosaugos reikalavimai būtų įtraukti į fondų veiklos apibrėžimą ir jos įgyvendinimą.

6. EIB, siekdama 1 straipsnyje nurodytų tikslų, bendradarbiauja jo statute nustatyta tvarka.

Kiti veikiantys finansiniai instrumentai, kurie, laikydamiesi konkrečių jų veiklą reguliuojančių nuostatų, gali padėti siekti 1 straipsnyje nurodytų tikslų, yra Europos investicijų fondas ir Europos atominės energijos bendrija (Euratomas) (paskolos, garantijos), toliau vadinami „kitais finansiniais instrumentais“.

II SKYRIUS

GEOGRAFINĖS TERITORIJOS, KURIOS ATITINKA PRIORITETINIŲ TIKSLŲ REIKALAVIMUS

3 straipsnis

1 tikslas

1. Regionai, nurodyti 1 tikslu, yra regionai, atitinkantys Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygį (NUTS II lygis), kurių BVP vienam gyventojui, apskaičiuotas perkamosios galios paritetais pagal Bendrijos pastarųjų trejų metų duomenis, pateiktus 1999 m. kovo 26 d., yra mažesnis nei 75 % Bendrijos vidurkio.

Toliausiai regionai (Prancūzijos užjūrio teritorijos, Azorų, Kanarų salos ir Madeira), kurių BVP yra mažesnis nei ribiniai 75 %, ir teritorijos, kurios, remiantis Austrijos, Suomijos ir Švedijos stojimo akto 6 protokolu, atitinka 6 tikslo reikalavimus 1995–1999 m. laikotarpiu taip pat priklauso šiam tikslui.

2. Komisija parengia sąrašą regionų, kurie numatyti 1 tikslu griežtai remiantis šio straipsnio 1 dalies pirmąją pastraipa, nepažeidžiant 6 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 4 dalies antrosios

pastraipos nuostatų. Sąrašas galioja septynerius metus nuo 2000 m. sausio 1 d.

4 straipsnis

2 tikslas

1. 2 tikslu nurodyti regionai yra tie, kuriems iškyla struktūrinių problemų ir kurių socialinė ir ekonominė pertvarka turi būti remiama 1 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, o gyventojų skaičius arba teritorija yra pakankamai dideli. Į šį regionų sąrašą visų pirma įtraukiami tie regionai, kurių pramonės ir paslaugų sektoriuose vyksta socialiniai ir ekonominiai pokyčiai, atsiliekanti kaimo vietovės, sunkumų patiriančios miesto teritorijos ir ekonominį sąstingį patiriančios teritorijos, kurios priklauso nuo žuvininkystės pramonės.

2. Komisija ir valstybės narės siekia užtikrinti, kad pagalba iš tiesų būtų sutelkta į labiausiai atsilikusias teritorijas ir pačiu tinkamiausiu geografiniu lygiu. Šio straipsnio 1 dalyje minėtų teritorijų gyventojai neturi sudaryti daugiau kaip 18 % bendro Bendrijos gyventojų skaičiaus. Komisija gyventojų skaičiaus ribą kiekvienai valstybei narei nustato pagal šiuos veiksnius:

- kiekvienos valstybės narės bendras gyventojų skaičius NUTS III regione, kuris atitinka šio straipsnio 5 ir 6 dalyje nurodytus kriterijus;
- kiekvienos valstybės narės nacionalinių struktūrinių problemų mastas, palyginti su kitų tam tikrų valstybių narių problemų mastu. Šis problemų mastas nustatomas pagal bendrą nedarbą ir ilgalaikį nedarbą už regionų, kurie atitinka 1 tikslo reikalavimus, ribų;
- būtinybė užtikrinti, kad kiekviena valstybė narė sąžiningai prisidėtų prie šioje pastraipoje minimų bendrų sutelkimo pastangų; 2 tikslu nurodytų gyventojų skaičius 1999 m. neturi būti sumažintas daugiau kaip vienu trečdaliu, palyginti su 2 ir 5b tiksluose nurodytais gyventojais, kaip numatyta Reglamente (EEB) Nr. 2052/88.

Komisija pateikia valstybėms narėms visą turimą informaciją apie šio straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytus kriterijus.

3. Remdamosi šio straipsnio 2 dalyje nustatytais ribomis, valstybės narės siūlo Komisijai sąrašą svarbių teritorijų, kurios atstovauja:

- a) NUTS III lygio regionams arba labiausiai atsilikusioms tų regionų teritorijoms, kurie atitinka šio straipsnio 5 arba 6 dalyje nustatytus kriterijus;
- b) teritorijas, kurios atitinka šio straipsnio 7 ar 8 dalyje nustatytus kriterijus arba 9 dalyje minėtus konkrečius valstybių narių kriterijus.

Valstybės narės tinkamiausiu geografiniu lygiu teikia statistinius duomenis ir kitokią informaciją, Bendrijai reikalingą šiems siūlymams įvertinti.

4. Remdamasi šio straipsnio 3 dalyje minėta informacija, Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su suinteresuota valstybe nare, parengia sąrašą teritorijų, kurios, deramai atsižvelgus į nacionalinius prioritetus ir nepažeidžiant 6 straipsnio 2 dalies nuostatų, atitinka 2 tikslo reikalavimus.

Šio straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytus kriterijus atitinkančiose teritorijose turi būti ne mažiau kaip 50 % 2 tikslu numatytų gyventojų kiekvienoje valstybėje nareje, išskyrus objektyviomis priežastimis pateisintais atvejais.

5. Teritorijos, kuriose vyksta socialiniai ir ekonominiai pokyčiai, minėti šio straipsnio 1 dalyje, atstovauja arba priklauso NUTS III lygio teritoriniam vienetui, kuris atitinka šiuos kriterijus:

- a) nedarbo vidurkis pastaruosius trejus metus yra didesnis už Bendrijos vidurkį;
- b) užimtumo pramonėje procentas, palyginti su bendru užimtumu, yra lygus Bendrijos vidurkiui bet kuriais atitinkamais atsiskaitymo metais nuo 1985 m. arba didesnis už jį;
- c) ryškus užimtumo pramonėje sumažėjimas, palyginti su atitinkamais atsiskaitymo metais, kurie buvo pasirinkti pagal b punkto nuostatas.

6. Šio straipsnio 1 dalyje minėtos kaimo teritorijos turi atstovauti arba priklausyti NUTS III lygio teritoriniam vienetui, kuris atitinka šiuos kriterijus:

- a) gyventojų tankumas yra mažesnis nei 100 žmonių į km² arba užimtumo žemės ūkyje procentas, palyginti su bendru užimtumu bet kuriais atitinkamais atsiskaitymo metais skaičiuojant nuo 1985 m., yra lygus Bendrijos vidurkiui arba du kartus didesnis už jį;

- b) nedarbo vidurkis pastaruosius trejus metus yra didesnis už Bendrijos vidurkį arba nuo 1985 m. mažėjo gyventojų skaičius.

7. Šio straipsnio 1 dalyje minėtos miesto teritorijos – tai tankiai apgyvendintos teritorijos, kurios taip pat atitinka bent vieną iš šių kriterijų:

- a) ilgalaikių bedarbių skaičius yra didesnis už Bendrijos vidurkį;
- b) didžiulis skurdas, įskaitant pavojingas gyvenimo sąlygas;
- c) itin kenksminga aplinka;
- d) aukštas nusikalstamumo ir jaunimo nusikalstamumo lygis;
- e) žemas gyventojų išsilavinimo lygis.

8. Teritorijos, kurios priklauso nuo žuvininkystės ir buvo minėtos šio straipsnio 1 dalyje – tai pakrantės teritorijos, kuriose darbo vietų skaičius žuvininkystės pramonėje, palyginti su bendro užimtumo procentu, yra gana didelis ir kurios susiduria su struktūrinėmis socialinėmis bei ekonominėmis problemomis, susijusiomis su žuvininkystės sektoriaus pertvarkymu, po kurio šiame sektoriuje labai sumažėja darbo vietų.

9. Bendrijos pagalba gali būti teikiama teritorijoms, kurių gyventojų yra daug arba teritorija yra didelė ir kurios priklauso vienai iš šių kategorijų:

- a) teritorijos, kurios atitinka šio straipsnio 5 dalyje nustatytus kriterijus ir yra greta pramonės rajonų, teritorijos, kurios atitinka šio straipsnio 6 dalyje nustatytus kriterijus ir yra greta kaimo vietovių, teritorijos, kurios atitinka šio straipsnio 5 arba 6 dalyje nustatytus kriterijus ir yra greta 1 tikslu nurodytų regionų;
- b) kaimo vietovės, kuriose socialinės ir ekonominės problemos kyla dėl žemės ūkyje dirbančių gyventojų senėjimo arba jų skaičiaus mažėjimo;
- c) teritorijos, kurios susiduria arba gali susidurti su didelėmis struktūrinėmis problemomis dėl tam tikrų patikrinamų ypatumų arba kuriose dėl žemės ūkio, pramonės ar paslaugų sektoriaus vienos ar kelių veiklos rūšių vykstančio ar planuojamo pertvarkymo yra didelis nedarbas.

10. Kuri nors viena teritorija reikalavimus pagalbai gauti gali atitikti tik pagal vieną iš tikslų – 1 arba 2.

11. Teritorijų sąrašas galioja septynerius metus nuo 2000 m. sausio 1 d.

Jeigu kurį nors regioną ištinka sunki krizė, Komisija valstybės narės siūlymu gali per 2003 m. iš dalies pakeisti teritorijų sąrašą pagal šio straipsnio 1–10 dalių nuostatas, nedidindama 13 straipsnio 2 dalyje minėto kiekvieno regiono gyventojų dalies.

5 straipsnis

3 tikslas

Teritorijos, kurios gali būti finansuojamos pagal 3 tikslą, yra tos, kurių neapima 1 tikslas.

6 straipsnis

Laikinoji pagalba

1. Nepaisant 3 straipsnio nuostatų, regionai, remiantis Reglamentu (EEB) Nr. 2052/88 nurodyti 1999 m. 1 tikslu, kurie nėra paminėti 3 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir 2 dalyje, ir toliau nuo 2000 m. sausio 1 d. iki 2005 m. gruodžio 31 d. iš fondų gauna laikinąją pagalbą.

Tvirtinant 3 straipsnio 2 dalyje nurodytą sąrašą, Komisija, remdamasi 4 straipsnio 5 ir 6 dalių nuostatomis, parengia NUTS III lygio teritorijų, priklausančių tiems regionams, kurie 2006 m. gaus iš fondų skiriamą laikinąją pagalbą pagal 1 tikslą, sąrašą.

Atsižvelgiant į teritorijų, paminėtų šio straipsnio antroje pastraipoje, gyventojų skaičiaus ribą ir pagal 4 straipsnio 4 dalies antrosios pastraipos nuostatas Komisija valstybės narės siūlymu gali šias teritorijas pakeisti NUTS III lygio teritorijomis arba mažesnėmis, kurios priklauso regionams, atitinkantiems 4 straipsnio 5–9 dalyse nustatytus kriterijus.

Regionų teritorijos, neįrašytos antroje ir trečiojoje pastraipose minėtame sąrašė, 2006 m. toliau gaus pagalbą tik iš ESF, ŽOFI ir EŽŪOGF Orientavimo skyriaus tos pačios formos pagalbos.

2. Nepaisant 4 straipsnio nuostatų, regionai, pagal Reglamento (EEB) Nr. 2052/88 nuostatas nurodyti 1999 m. 2 ir 5b tiksluose, kurie nėra įrašyti 4 straipsnio 4 dalyje minėtame sąrašė, nuo 2000 m. sausio 1 d. iki 2005 m. gruodžio 31 d. gauna iš ERPF laikinąją pagalbą pagal šiame reglamente nurodytą 2 tikslą.

Tokios teritorijos nuo 2000 m. sausio 1 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. gauna pagalbą iš ESF pagal 3 tikslą tuo pačiu pagrindu kaip ir 3 tikslu numatytos teritorijos, iš EŽŪOGF Garantijų skyriaus – pagal pagalbą kaimo vietovių plėtrai ir iš ŽOFI – pagal žuvininkystės sektoriaus struktūrines priemones, nenumatytas 1 tikslu.

III SKYRIUS

FINANSINĖS NUOSTATOS

7 straipsnis

Lėšos ir jų koncentravimas

1. Fondų lėšos, skirtos nuo 2000 m. iki 2006 m. laikotarpio įsipareigojimams, 1999 m. kainomis yra 195 mlrd. eurų.

Kaip šios lėšos paskirstomos kiekvieniems metams, yra nurodyta priede.

2. Biudžeto lėšos pagal tikslus yra taip paskirstytos, kad kuo daugiau jų būtų sutelkta 1 tikslu nurodytiems regionams.

69,7 % struktūrinių fondų bus skirta 1 tikslui, iš jų 4,3 % – laikinajai pagalbai (t. y. iš viso 135,9 mlrd. eurų).

11,5 % struktūrinių fondų bus skirta 2 tikslui, iš jų 1,4 % – laikinajai pagalbai (t. y. iš viso 22,5 mlrd. eurų).

12,3 % struktūrinių fondų bus skirta 3 tikslui (t. y. iš viso 24,05 mlrd. eurų).

Į 1, 2 ir 3 tiksluose nurodytus skaičius neįtraukti nei 6 dalyje minėtos finansinės lėšos, nei finansavimas ŽOFI, kuris neįrašytas 1 tikslu.

3. Komisija, paisydama skaidrumo, preliminariai paskirsto kiekvienos valstybės narės įsipareigotus asignavimus programoms, paminėtoms 13–19 straipsniuose, visapusiškai atsižvelgdama į 1 ir 2 tikslų vieną ar kelis objektyvius kriterijus, panašius į tuos, kurie nurodyti Reglamente (EEB) Nr. 2052/88, t. y.: reikalavimus

atitinkantys gyventojai, palankios regiono aplinkybės, nacionalinė gerovė ir atitinkamo dydžio struktūrinės problemos, ypač nedarbo lygis.

3 tikslė valstybės narės iš esmės suskirstytos pagal gyventojus, kurie atitinka reikalavimus, užimtumo padėtį ir tokių problemų kaip socialinė atskirtis, švietimo bei mokymo lygis ir moterų dalyvavimas darbo rinkoje mastą.

1 ir 2 tiksluose atskiriami asignavimai, paskirstyti regionams ir teritorijoms, gaunantiems laikinąją pagalbą. Tokios skiriamos lėšos nustatomos pagal šio straipsnio 1 pastraipoje nustatytus kriterijus. Šie asignavimai nuo 2000 m. sausio 1 d. kasmet proporcingai mažės ir 2000 m. bus mažesni už skirtuosius 1999 m. Laikinoji pagalba gali būti apskaičiuojama atsižvelgus į kiekvieno regiono konkrečius poreikius, suderinus su Komisija, jeigu laikomasi nuostatos, kad finansiniai išteklių paskirstomi kiekvienam regionui.

Komisija, paisydama skaidrumo, preliminariai paskirsto ir kiekvienos valstybės narės išipareigotus asignavimus, skirtus žuvininkystės sektoriaus struktūrinėms priemonėms 1 tikslė nenumatytiems regionams, kaip buvo minėta 2 straipsnio 3 dalies pirmojoje pastraipoje.

4. 1 tikslė numatyta PEACE programa, skirta Šiaurės Airijos taikos procesui remti, yra sukurta 2000–2004 m. Šiaurės Airijai ir jos pasienio teritorijoms.

Remiantis 1 tikslu, 2000–2006 m. laikotarpiui turi būti sukurta speciali pagalbos programa Švedijos NUTS II lygio regionams, kurių nėra 3 straipsnio 2 dalyje minėtame sąraše, bet kurie atitinka Austrijos, Švedijos ir Suomijos stojimo akto 6 protokolo 2 straipsnyje nustatytus kriterijus.

5. 4 % išipareigotų asignavimų, atsižvelgus į nacionalinį orientacinį paskirstymą, minimą šio straipsnio 3 dalyje, yra skiriami 44 straipsnyje nustatyta tvarka.

6. 1 dalyje minėtam laikotarpiui 5,35 % išipareigotų asignavimų struktūrinėms fondams, kurie buvo minimi šio straipsnio 1 dalyje, yra skiriami Bendrijos iniciatyvoms finansuoti.

1 dalyje minėti 0,65 % asignavimų yra skiriami novatoriškoms priemonėms ir techninei pagalbai, kuri apibrėžta 22 ir 23 straipsniuose, finansuoti.

7. Programoms rengti ir vėliau įtraukti į bendrą Europos Bendrijų biudžetą 1 dalyje nurodytos sumos nuo 2000 m. sausio 1 d. yra kasmet indeksuojamos 2 %.

2004–2006 m. skirtų lėšų indeksavimas prireikus yra peržiūrimas ne vėliau kaip iki 2003 m. gruodžio 31 d., kad Komisija, remdamasi naujausia turima ekonomine informacija, galėtų jį formaliai pataisyti. Skirtumas, palyginti su pradinėmis programomis, vėl perskirstomas, kad būtų įtraukta šio straipsnio 5 dalyje nurodyta suma.

8. Kiekvienos valstybės narės bendros metinės pajamos iš struktūrinių fondų, remiantis šio reglamento nuostatomis, – kartu su pagalba, kuri teikiama iš Sanglaudos fondo, – neturėtų būti didesnės nei 4 % nacionalinio BVP.

IV SKYRIUS

ORGANIZACIJA

8 straipsnis

Papildomumas ir partnerystė

1. Bendrijos priemonės papildo arba prisideda prie atitinkamos nacionalinės veiklos. Jos yra rengiamos esant glaudžiam bendradarbiavimui, toliau vadinamam Komisijos ir valstybės narės partneryste, su valstybės narės paskirtomis institucijomis ir įstaigomis pagal nacionalines taisykles ir taikomą praktiką, o būtent:

- regioninės ir vietos valdžios institucijomis bei kitomis kompetentingomis valstybinėmis institucijomis,
- ekonomiais ir socialiniais partneriais,
- visomis kitomis šios sistemos kompetentingomis institucijomis.

Partnerystė įgyvendinama visapusiškai laikantis kiekvieno partnerio, kuris nurodytas šio straipsnio pirmojoje pastraipoje, atitinkamų institucinių, teisinių ir finansinių galių.

Valstybė narė, skirdama geriausiai nacionaliniu, regioniniu, vietos ir kitu lygiu atstovaujančius partnerius, sukuria plačią ir veiksmingą visų atitinkamų institucijų asociaciją pagal nacionalines

taisykles ir praktiką, paisydama būtinybės skatinti vyrų ir moterų lygybę bei tolydžią plėtrą atsižvelgiant į aplinkos apsaugos integracijos ir gerinimo reikalavimus.

Visos paskirtosios šalys, toliau vadinamos „partneriais“, yra bendro tikslo siekiantys partneriai.

2. Partnerystė apima pagalbos parengimą, finansavimą, priežiūrą ir vertinimą. Valstybės narės užtikrina tinkamų partnerių susijungimą skirtingais programavimo etapais atsižvelgiant į kiekvieno jo trukmę.

3. Taikant subsidiarumo principą už pagalbos įgyvendinimą valstybės narės atsako atitinkamu teritoriniu lygiu pagal kiekvienos valstybės narės konkretų planą ir nepažeisdamos Komisijai suteiktų galių, o būtent Europos Bendrijų bendro biudžeto įgyvendinimo.

4. Valstybės narės bendradarbiauja su Komisija užtikrindamos, kad Bendrijos fondai būtų naudojami pagal patikimo finansinio valdymo principus.

5. Komisija Europos organizacijas, kurios atstovauja socialiniams partneriams, kasmet konsultuoja Bendrijos struktūrinės politikos klausimais.

9 straipsnis

Apibrėžimai

Šiame reglamente:

- a) *programavimas* – tai organizavimo, sprendimų priėmimo ir finansavimo procesas, kuris vyksta keliais etapais, įgyvendinant ilgalaikį Bendrijos ir valstybių narių bendrą veiksmų planą, kad būtų pasiekti 1 straipsnyje nurodyti tikslai;
- b) *plėtros planas* (toliau vadinamas planu) – tai valstybės narės parengta padėties analizė, atlikta atsižvelgus į 1 straipsnyje minėtus tikslus ir prioritetines reikmes šiems tikslams siekti, kartu su strategija, planuojamų priemonių prioritetais, jų konkrečiais uždaviniais bei su jais susijusiomis preliminariai numatytais finansinėmis lėšomis;
- c) *3 tikslo politikos struktūra* – tai dokumentas, kuriame nurodytas kontekstas, kaip teikti pagalbą užimtumo ir žmogiškųjų

išteklų plėtrai kiekvienos valstybės narės teritorijoje, ir kuriame nustatyta, kokie turi būti santykiai su prioritetais, nurodytais Nacionaliniame užimtumo veiksmų plane;

- d) *Bendrijos paramos sistema* – tai dokumentas, Komisijos patvirtintas suderinus su suinteresuota valstybe nare po to, kai buvo įvertintas valstybės narės pateiktas planas, kuriame išdėstyta fondų ir valstybės narės veiklos strategija bei prioritetai, konkretūs jų uždaviniai, fondų bei kitų finansinių lėšų įnašas. Šis dokumentas suskirstytas į prioritetus ir įgyvendinamas pagal vieną ar kelias veiklos programas;
- e) *pagalba* – tai fondų teikiamos pagalbos būdai, t. y.:
 - i) veiklos programos arba bendri programavimo dokumentai;
 - ii) Bendrijos iniciatyvų programos;
 - iii) techninės pagalbos ir novatoriškų priemonių pagalba;
- f) *veiklos programa* – tai dokumentas, Komisijos patvirtintas Bendrijos paramos sistemai įgyvendinti, kuriame nuosekliai nustatytos prioritetinės ilgalaikės priemonės ir kuris gali būti įgyvendintas per vieną ar daugiau fondų, vienoje ar keletose kitų veikiančių finansinių instrumentų ir EIB. Integruota veiklos programa – tai veiklos programa, finansuojama iš daugiau nei vieno fondo;
- g) *bendras programavimo dokumentas* – tai bendras dokumentas, kurį patvirtino Komisija ir kuriame pateikta ta pati informacija, kuri yra Bendrijos paramos sistemoje bei veiklos programoje;
- h) *prioritetas* – tai vienas strategijos, įteisintos Bendrijos paramos sistemoje arba pagalba, prioritetų; šiam prioritetui skiriamas fondų, kitų finansinių instrumentų ir valstybės narės tam tikrų finansinių lėšų įnašas bei nustatyti konkretūs uždaviniai;
- i) *visuotinė dotacija* – tai ta pagalbos dalis, kurios įgyvendinimas ir valdymas 27 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka gali būti patikėtas vienam ar daugiau patvirtintų tarpininkų, tarp jų –

vietos valdžios institucijoms, regioninės plėtros institucijoms arba nevyriausybinėms organizacijoms, kurios pasirenkamos vietos plėtros iniciatyvoms paremti. Sprendimą pasinaudoti visuotine dotacija priima valstybė narė kartu su Komisija arba vadovaujančioji institucija kartu su valstybe narė.

Komisija gali nuspręsti, kad Bendrijos iniciatyvų programoms ir novatoriškoms priemonėms visuotinė dotacija būtų skirta visai pagalbai ar jos daliai. Šis sprendimas dėl Bendrijos iniciatyvų gali būti priimtas tik iš anksto gavus suinteresuotų valstybių narių sutikimą;

- j) *priemonė* – tai priemonė prioritetui įgyvendinti per kelerius metus, kuri leidžia finansuoti veiklą. Bet kuri pagalbos programa pagal Sutarties 87 straipsnį arba bet kuri kita pagalba, kurią suteikė valstybių narių paskirtos institucijos, arba bet kuri pagalbos programų grupė arba tokios rūšies pagalbos dotacijos ar jų derinys, kurios turi tą patį tikslą ir yra apibrėžtos kaip priemonė;
- k) *veikla* – tai bet kuris projektas ar bet kuri priemonė, kurią įgyvendina galutiniai pagalbos gavėjai;
- l) *galutiniai gavėjai* – tai institucijos, valstybinės ar privačios firmos, kurios atsako už pavestą veiklą. Pagalbos programos pagal Sutarties 87 straipsnį ir pagalbos, kurią teikia valstybių narių paskirtos institucijos, galutiniai gavėjai yra tos institucijos, kurios teikia pagalbą;
- m) *programos priedas* – tai dokumentas, įgyvendinantis pagalbos strategiją ir prioritetus, kuriame yra pateikta išsami informacija apie priemones, kaip nurodyta 18 straipsnio 3 dalyje, parengtas valstybės narės arba vadovaujančiosios institucijos ir prirėkus peržiūrėtas 34 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka. Jis siunčiamas Komisijai susipažinti;
- n) *vadovaujančioji institucija* – tai valstybinė ar privati įstaiga arba institucija, valstybės narės paskirta nacionaliniu, regioniniu ar vietos lygiu, arba valstybė narė, kai ji pati vykdo šią funkciją, kad tvarkytų šiame reglamente numatytą pagalbą. Jeigu valstybė narė paskiria vadovaujančiąją instituciją, o ne save, ji nustato visas savo santykių su vadovaujančiąją instituciją

procedūras ir šios santykius su Komisija. Valstybei narėi nusprendus, tai pagalbai vadovaujančioji institucija gali būti ir mokėjimo institucija;

- o) *mokėjimo institucija* – tai viena ar daugiau nacionalinių, regioninių ar vietos institucijų arba įstaigų, kurias valstybės narės paskiria mokėjimo paraiškoms rengti, teikti ir mokėjimams iš Komisijos gauti. Valstybės narės nustato visas savo santykių su mokėjimo institucija procedūras ir šios santykius su Komisija.

10 straipsnis

Koordinavimas

1. Įvairių fondų veikla koordinuojama visų pirma:

- a) planais, Bendrijos paramos sistemomis, veiklos programomis ir bendrais programavimo dokumentais (kurie nurodyti 9 straipsnyje), iš jų prirėkus – struktūromis pagal 9 straipsnio 1 dalies c punktą;
- b) prižiūrint ir vertinant pagalbą, kuri numatyta tikslė;
- c) 3 dalyje nurodytomis rekomendacijomis.

2. Komisija ir valstybė narė, laikydamosi partnerystės principo, užtikrina, kad skirtingų fondų teikiama pagalba būtų koordinuojama tarp tokių fondų ir su pagalba, gaunama iš EIB bei kitų veikiančių finansinių instrumentų.

Siekiant kuo geriau išnaudoti biudžeto lėšų teikiamą paskatą, naudojant tinkamus finansinius instrumentus Bendrijos pagalba dotacijomis gali būti tinkamai derinama su paskolomis ir garantijomis. Dėl tokio derinio galima susitarti su EIB, kai yra rengiama Bendrijos paramos sistema arba bendras programavimo dokumentas. Tokiame derinyje galima atsižvelgti į pasiūlytame finansavimo plane numatytą likutį, fondų įnašą ir siekiamus plėtros tikslus.

3. Ne vėliau kaip praėjus mėnesiui nuo šio reglamento įsigaliojimo ir iki 42 straipsnyje nurodyto tarpinio vertinimo, kiekvieną kartą pasitarusi su visomis valstybėmis narėmis, Komisija

paskelbia išsamias preliminarias rekomendacijas dėl tam tikros ir suderintos Bendrijos politikos, susijusios su 1 straipsnyje nurodytais tikslais, kurios padėtų kompetentingoms nacionalinės ir regioninės valdžios institucijoms parengti plėtros planus ir peržiūrėti pagalbą. Šios rekomendacijos paskelbiamos *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

11 straipsnis

Papildomumas

1. Kad būtų pasiektas tikras ekonominis poveikis, fondų asignavimai negali pakeisti valstybės arba valstybės narės kitų lygiaverčių struktūrinių išlaidų.

2. Tam tikslui Komisija ir suinteresuota valstybė narė nustato valstybės ir lygiaverčių struktūrinių išlaidų dydį, kurio valstybė narė programavimo laikotarpiu turi laikytis 1 tikslu numatytuose regionuose.

Ir 2, ir 3 tikslams Komisija bei suinteresuota valstybė narė nustato aktyvios darbo rinkos politikos ir, jeigu dera, kitų priemonių, kuriomis siekiama įvykdyti šių dviejų tikslų uždavinius, išlaidų dydį, kurio valstybė narė turi laikytis programavimo laikotarpiu nacionaliniu lygiu.

Tokias išlaidas valstybė narė ir Komisija nustato atsižvelgdamos į iš dalies ketvirtosios pastraipos nuostatas prieš Komisijai priimant sprendimą, kuriuo patvirtinama bet kuri Bendrijos paramos sistema arba bendri programavimo dokumentai, skirti suinteresuotai valstybei narei, ir jas įtraukia į šiuos dokumentus.

Paprastai šios dalies pirmojoje ir antrojoje pastraipose nurodytas išlaidų dydis yra bent jau ne mažesnis nei metinių išlaidų vidurkis, apskaičiuotas realiąja išraiška per ankstesnį programavimo laikotarpį, ir yra nustatomas atsižvelgus į bendras makroekonominės sąlygas, kuriomis vyksta finansavimas, nors reikėtų atsižvelgti ir į tam tikrą specifinę ekonominę padėtį – privatizaciją, ypatingą valstybės struktūrinių pastangų mastą arba valstybės narės lygiavertes pastangas ankstesniu programavimo laikotarpiu ir nacionalinės ekonomikos kryptis.

Atsižvelgiama ir į struktūrinių fondų išlaidų mažinimą, palyginti su 1994–1999 m. laikotarpiu.

3. Papildomumas programavimo laikotarpiu šio straipsnio 2 dalyje nurodytu teritoriniu lygiu tikrinamas tris kartus:

- a) *ex-ante* (išankstinis) patikrinimas, kuris nurodytas šio straipsnio 2 dalies trečiojoje pastraipoje, siekiant parengti struktūrą visam programavimo laikotarpiui;
- b) tarpinis patikrinimas atliekamas ne vėliau kaip praėjus trejiems metams po to, kai buvo patvirtinta Bendrijos paramos sistema arba bendri programavimo dokumentai, ir apskritai ne vėliau kaip 2003 m. gruodžio 31 d. Vėliau Komisija ir valstybė narė gali susitarti peržiūrėti siektiną struktūrinių išlaidų dydį, jeigu dėl ekonominės padėties suinteresuotos valstybės narės valstybinės pajamos arba užimtumas labai skiriasi nuo tų, kurių buvo tikimasi išankstinio patikrinimo metu;
- c) patikrinimas iki 2005 m. gruodžio 31 d.

Tam tikslui valstybė narė pateikia Komisijai atitinkamą informaciją, kai planai jau pateikti, o tarpinis patikrinimas ir patikrinimas, kuris turi būti atliktas iki 2005 m. gruodžio 31 d., jau baigti. Prireikus taikomi statistinio vertinimo metodai.

Nepriklausomai nuo šių tikrinimų valstybė narė bet kuriuo programavimo metu informuoja Komisiją apie įvykius, kurie verstų abejoti, kad bus išlaikytas šio straipsnio 2 dalyje paminėtas išlaidų dydis.

12 straipsnis

Suderinamumas

Veikla, kurią finansuoja fondai arba teikia EIB arba kitas finansinis instrumentas, atitinka Sutarties nuostatas, pagal ją patvirtintus dokumentus ir Bendrijos politiką bei priemones, tarp jų konkurencijos, valstybės užsakymų skyrimo, aplinkos apsaugos ir jos gerinimo, nelygybės panaikinimo bei vyrų ir moterų lygybę skatinančias taisykles.

II DALIS

PROGRAMAVIMAS

I SKYRIUS

tema, veiklos programa ir bendras programavimo dokumentas apima septynerių metų laikotarpį.

BENDROSIOS 1, 2 IR 3 TIKSLŲ NUOSTATOS

Programavimo laikotarpis prasideda 2000 m. sausio 1 d.

13 straipsnis

Geografinė teritorija, kuriai taikomos nuostatos

1. Pagal 1 tikslą pateikti planai yra rengiami tokiu geografiniu lygmeniu, kurį suinteresuota valstybė narė pripažįsta tinkamiausiu, tačiau paprastai apima atskirą NUTS II lygmens regioną. Valstybės narės gali pateikti bendrą kai kurių arba visų regionų, įrašytų 3 straipsnio 2 dalyje, 6 straipsnio 1 dalyje ir 7 straipsnio 4 dalyje minėtame sąraše, plėtros planą, jeigu toks planas atitinka 16 straipsnyje nurodytus reikalavimus.

2. Pagal 2 tikslą pateikti planai yra rengiami tokiu geografiniu lygmeniu, kurį suinteresuota valstybė narė pripažįsta tinkamiausiu, tačiau paprastai apima visas NUTS II lygmens regiono, kuris įrašytas 4 straipsnio 4 dalyje ir 6 straipsnio 2 dalyje minėtame sąraše, teritorijas. Valstybės narės gali pateikti kai kurių arba visų regionų, įrašytų sąraše, minėtame 4 straipsnio 4 dalyje ir 6 straipsnio 2 dalyje, planą, jeigu toks planas atitinka 16 straipsnyje nurodytus reikalavimus. Jeigu planai apima kitus regionus, išskyrus tuos, kurie atitinka 2 tikslo reikalavimus, juose atskirai nurodoma veikla, vykdoma regionuose ar teritorijose, kurie numatyti 2 tikslu, ir veikla, kuri vykdoma kitur.

3. Planuose, kurie buvo pateikti pagal 3 tikslą, nurodoma valstybės narės teritorija, siekianti pagalbą gauti regionuose, kurie nenumatyti 1 tikslu, ir, atsižvelgus į bendrus poreikius teritorijų, kurios susiduria su socialinės ir ekonominės pertvarkos struktūrinėmis problemomis, pateikiama visai nacionalinei teritorijai numatyta žmogiškųjų išteklių plėtojimo struktūra.

14 straipsnis

Trukmė ir peržiūrėjimas

1. Nepažeidžiant 6 straipsnio ir 7 straipsnio 4 dalies pirmosios pastraipos nuostatų, kiekvienas planas, Bendrijos paramos sis

2. Bendrijos paramos sistemos, veiklos programos ir bendri programavimo dokumentai yra dar kartą patikrinami, o prireikus valstybės narės arba Komisijos iniciatyva suderinami susitarus su valstybe narė pagal šio reglamento dalies nuostatas po to, kai bus atliktas 42 straipsnyje minimas vertinimas, vykdomas įpusėjus programai ir paskirsčius 44 straipsnyje nurodytą veiklos atidėjimą.

Jie gali būti peržiūrėti ir įvykus dideliems socialinės ir ekonominės padėties bei darbo rinkos pasikeitimams.

15 straipsnis

Rengimas ir tvirtinimas

1. Valstybės narės pateikia Komisijai 1, 2 ir 3 tikslų planus. Tokį planą rengia valstybės narės nacionaliniu, regioniniu ir kitokiu lygmeniu paskirtos kompetentingos institucijos. Jeigu pagalbą sudaro bendras programavimo dokumentas, planas pateikiamas kaip bendro programavimo dokumento projektas.

1 tikslo Bendrijos paramos sistemos yra taikomos visiems 1 tikslu numatytiems regionams; tačiau jeigu Bendrijos skirtos lėšos yra mažesnės arba per daug neviršija 1 000 mln. eurų, valstybės narės paprastai pateikia bendro programavimo dokumento projektą.

2 ir 3 tikslams paprastai naudojami bendri programavimo dokumentai; tačiau valstybės narės gali nutarti parengti Bendrijos paramos sistemą.

2. Planus valstybė narė Komisijai pateikia pasitarusi su partneriais, kurie savo nuomonę pareiškia per laiką, kuris atitinka šios dalies antrojoje pastraipoje nustatytą terminą.

Jeigu su suinteresuota valstybe nare nesusitarta kitaip, planai yra pateikiami ne vėliau kaip praėjus keturiems mėnesiams po to, kai buvo parengtas reikalavimus atitinkančių regionų sąrašas, minėtas 3 straipsnio 2 dalyje ir 4 straipsnio 4 dalyje.

3. Kad nustatytų, ar šie planai atitinka šio reglamento tikslus, Komisija juos vertina atsižvelgdama į struktūrą, minėtą 9 straipsnio 1 dalies c punkte, kitose Bendrijos politikos srityse ir 41 straipsnio 2 dalyje.

Komisija vertina ir kiekvieną pasiūlytą 3 tikslo planą atsižvelgdama į tai, ar numatytos priemonės atitinka nacionalinį planą Europos užimtumo strategijai įgyvendinti 16 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta tvarka ir į tai, kaip ir koku mastu yra atsižvelgiama į bendrus teritorijų, kurios socialinio bei ekonominio pertvarkos metu susiduria su struktūrinėmis problemomis, poreikius.

4. Kaip numatyta šio straipsnio 1 dalyje, prirėikus Komisija parengia Bendrijos paramos sistemas, suderinusi jas su suinteresuota valstybe nare ir laikydamosi 48–51 straipsniuose nustatytos tvarkos. EIB gali dalyvauti rengiant Bendrijos paramos sistemas. Komisija priima sprendimą dėl fondų įnašo ne vėliau kaip praėjus penkiems mėnesiams po to, kai buvo gautas atitinkamas planas ar planai, jeigu jie atitinka visus 16 straipsnyje nurodytus reikalavimus.

Komisija vertina valstybės narės siūlomas veiklos programas, kad nustatytų, ar jos atitinka tam tikros Bendrijos paramos sistemos tikslus ir kitas Bendrijos politikos sritis. Sprendimą dėl fondų įnašo ji priima 28 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka ir suderinusi jį su suinteresuota valstybe nare, jeigu siūlymai atitinka visus 18 straipsnio 2 dalyje nurodytus reikalavimus.

Siekdamos paspartinti paraiškų nagrinėjimą ir programų įgyvendinimą, valstybės narės gali kartu su savo planais pateikti ir veiklos programų projektą. Priimdama sprendimą dėl Bendrijos paramos sistemos Komisija 28 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka tvirtina ir veiklos programas, kurios buvo pateiktos kartu su planais, jeigu jos atitinka visus 18 straipsnio 2 dalyje nurodytus reikalavimus.

5. Kaip numatyta šio straipsnio 1 dalyje remiantis planais, prirėikus Komisija priima sprendimą dėl bendrų programavimo dokumentų, 48–51 straipsniuose nustatyta tvarka suderinusi jį su suinteresuota valstybe nare. EIB gali dalyvauti rengiant bendrus programavimo dokumentus. Komisija priima atskirą sprendimą dėl bendro programavimo dokumento ir fondo įnašo 28 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka ne vėliau kaip praėjus penkiems mėnesiams po to, kai buvo gautas atitinkamas planas, jeigu jis atitinka visus 19 straipsnio 3 dalyje nurodytus reikalavimus.

6. Valstybė narė arba vadovaujančioji institucija patvirtina programos priedą, kuris apibrėžtas 9 straipsnio m punkte, po to, kai tam pritaria priežiūros komitetas, jeigu programos priedas rengiamas po to, kai Komisija priima sprendimą dėl fondų įnašo, arba pasitarusi su atitinkamais partneriais, jeigu jis rengiamas prieš priimant sprendimą dėl fondų įnašo. Pastaruoju atveju priežiūros komitetas patvirtina programos priedą arba prašo jį pataisyti 34 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

Per tris mėnesius po to, kai buvo priimtas Komisijos sprendimas, kuriuo patvirtinama veiklos programa arba bendras programavimo dokumentas, valstybė narė vienu dokumentu nusiunčia Komisijai programos priedą susipažinti.

7. Komisijos sprendimai dėl Bendrijos paramos sistemos arba bendro programavimo dokumento paskelbiami *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Europos Parlamento prašymu Komisija nusiunčia jam susipažinti šiuos sprendimus, patvirtintą Bendrijos paramos sistemą ir bendrus programavimo dokumentus.

II SKYRIUS

1, 2 IR 3 TIKSLŲ PROGRAMAVIMO TURINYS

16 straipsnis

Planai

1. Pagal 1, 2 ir 3 tikslus pateiktuose planuose remiamasi atitinkamais nacionaliniais ir regioniniais prioritetais, atsižvelgiama į preliminarą rekomendaciją, minėtą 10 straipsnio 3 dalyje, ir pateikiama:

a) esamos padėties aprašymas, jeigu galima, nurodant skaičiais skirtumus, spragas ir galimybes 1 tikslu nurodytiems regionams plėtoti, arba 2 tikslu nurodytiems regionams pertvarkyti, arba žmogiškiesiems ištekliams bei užimtumo politikai

valstybėje narėje ir 3 tikslu nurodytuose regionuose plėtoti; turi būti nurodytos ir naudojamos finansinės lėšos bei pagrindiniai ankstesnio programavimo laikotarpio veiklos rezultatai, atsižvelgus į esamus vertinimo rezultatus;

- b) atitinkamos strategijos, nurodančios, kaip pasiekti 1 straipsnyje minėtus tikslus, ir prioritetų, kurie buvo pasirinkti regionų ir teritorijų, tarp jų kaimo vietovių, tolydžiai plėtrai ir pertvarkai vykdyti bei susijusios žmogiškųjų išteklių plėtros, švietimo, mokymo ir užimtumo politikos sričių ir sistemų pritaikymo bei modernizavimo aprašymas.

Be kitų šiame punkte išvardytų klausimų, valstybės narės, remdamosi apibūdintais pagrindiniais strategijos tikslais ir pagrindinėmis priemonėmis jiems pasiekti, kiekviename 3 tikslo plane parodo, kad numatyti prioritetai atitinka taikomą nacionalinį užimtumo planą.

Panašiai valstybės narės parodo, kad kiekviename 2 tikslo plane dėl žmogiškųjų išteklių ir užimtumo numatyta veikla, kurią remia ESF, yra integruota į pertvarkos strategiją, koordinuojama su kitais fondais ir atitinka išankstinį žmogiškųjų išteklių ir užimtumo vertinimą, kaip minima 41 straipsnio 2 dalyje. Jeigu šių poreikių suma nėra didelė, jie priskiriami 3 tikslui;

- c) fondų, o prirėikus – EIB ir kitų finansinių instrumentų finansinio įnašo numatyta paskirtis ir forma, susipažinimui nurodant bendrą sumą, EŽŪOGF Garantijų skyriaus skirtą Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 33 straipsnyje paminėtoms priemonėms; numatytas reikalavimas dėl techninės pagalbos; pastaba dėl papildomumo pagal 11 straipsnio 2 dalies nuostatas, o 1 tikslui turėtų būti parengta preliminarai viso finansavimo lentelė, kuri apibendrintų valstybines ar lygiavertes, o prirėikus – apskaičiuotas privačias lėšas bei Bendrijos struktūrines lėšas, paskirstytas atitinkamai kiekvienam plane siūlomam prioritetui.

Bet kuriuo atveju planuose turi būti atskirai nurodomi finansiniai paketai, skirti toms teritorijoms, kurios gauna laikinąją pagalbą, ir paketai, skirti kitoms 1 arba 2 tikslu nurodytoms teritorijoms.

ESF pagalbos pagal 2 arba 3 tikslą atveju įnašo procentas 2 tikslu numatytoms teritorijoms gali būti didesnis, palyginti su skirtuoju kitoms teritorijoms.

3 tikslo atveju šiame finansavimo plane yra nurodomi sutelkti asignavimai, numatyti teritorijoms, kuriose iškyla ekonominės ir socialinės pertvarkos struktūrinių problemų;

- d) ataskaita apie priimtas priemones dėl konsultavimosi su partneriais.

2. 1 tikslu numatytų regionų planuose nurodomos visos atitinkamos priemonės ekonominei ir socialinei pertvarkai, žmogiškųjų išteklių plėtrai, atsižvelgus į 9 straipsnio 1 dalies c punkte minėtą struktūrą bei kaimo vietovių plėtrą ir žuvininkystės struktūras.

Jeigu visa valstybė narė atitinka 1 tikslo reikalavimus, plane išdėstomi visi 1 dalies b punkto antrojoje pastraipoje minėti klausimai.

3. Valstybės narės nurodo kiekvieno fondo duomenis, tarp jų ir prašomo finansinio įnašo sumą, numatytų veiklos programų metmenis, visų pirma nurodydamos konkrečius jų tikslus ir pagrindines numatytas priemones.

17 straipsnis

Bendrijos paramos sistemos

1. Bendrijos paramos sistemoje numatoma koordinuoti visą Bendrijos struktūrinę pagalbą, skirtą atitinkamiems regionams, tarp jų, remiantis 1 straipsnio 3 dalies nuostatomis, pagalbą, skirtą žmogiškiesiems ištekliams plėtoti.

2. Kiekvienoje Bendrijos paramos sistemoje turi būti:

- a) išdėstyta bendrų Bendrijos ir nacionalinių priemonių strategija bei prioritetai; konkretūs jų uždaviniai, jeigu galima, išreikšti skaičiais; numatyto poveikio vertinimas 41 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka; nurodyta, kaip šioje strategijoje ir prioritetuose buvo atsižvelgta į preliminarą rekomendaciją, minėtą 10 straipsnio 3 dalyje, į ekonominės politikos sritis, strategiją užimtumui plėtoti gerinant žmonių galimybes prisitaikyti ir įgūdžius, o prirėikus – ir į suinteresuotos valstybės narės regioninės politikos sritis;

b) nurodyta esmė ir trukmė veiklos programų, dėl kurių sprendimas nebuvo priimtas tuo pačiu metu kaip ir dėl Bendrijos paramos sistemos, įskaitant konkrečius jų tikslus ir atrinktus prioritetus;

c) pateiktas preliminarus finansavimo planas, kuriame 28 ir 29 straipsniuose nustatyta tvarka kiekvienam prioritetui ir kiekvieniems metams nurodytas finansinis asignavimas įnašui iš kiekvieno fondo, prirėikus EIB, ir iš kitų finansinių instrumentų – susipažinimui nurodant ir bendrą EŽŪOGF Garantijų skyriaus skirtą sumą Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 33 straipsnyje minėtoms priemonėms – jeigu jais tiesiogiai prisidedama prie minėto finansavimo plano, ir valstybės bei apskaičiuoto privataus finansavimo, kuris atitinka nustatytus reikalavimus ir yra susijęs su kiekvieno fondo įnašu, bendra suma.

3 tikslo finansavimo plane nurodomi sutelkti asignavimai, numatyti toms teritorijoms, kuriose išskyla ekonominės ir socialinės pertvarkos struktūrinių problemų.

Šiame finansavimo plane atskirai nurodomas finansavimas, numatytas regionams, kurie gauna laikinąją pagalbą.

Bendras fondų įnašas, numatytas kiekvieniems metams kiekvienai Bendrijos paramos sistemai, atitinka tam tikrą finansinę perspektyvą, atsižvelgus į 7 straipsnio 3 dalies trečiojoje pastraipoje minėtą proporcingą mažinimą;

d) nuostatos Bendrijos paramos sistemai įgyvendinti, tarp jų:

— valstybės narės paskiria vadovaujančiąją instituciją, kaip numatyta 9 straipsnio n punkte, kuri atsako už Bendrijos paramos sistemos tvarkymą 34 straipsnyje nustatyta tvarka,

— priemonės, kaip įtraukti partnerius į 35 straipsnyje nurodytus priežiūros komitetus;

e) prirėikus pateikta informacija apie asignavimus, reikalingus pagalbai parengti, prižiūrėti ir vertinti.

11 straipsnyje nustatyta tvarka Bendrijos paramos sistemose numatomas papildomumo ir atitinkamos informacijos apie finansinių srautų skaidrumą, ypač iš suinteresuotos valstybės narės į pagalbą gaunančius regionus, išankstinis tikrinimas.

18 straipsnis

Veiklos programos

1. Bendrijos paramos sistemoje numatyta pagalba paprastai teikiama pagal regioninę integruotą veiklos programą, kaip apibrėžta 9 straipsnyje.

2. Kiekvienoje veiklos programoje:

a) nurodyti programos prioritetai, jų atitikimas tam tikrai Bendrijos paramos sistemai, konkretūs jų tikslai, jeigu galima – nurodant skaičius, ir 41 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka įvertintas numatomas poveikis;

b) trumpai aprašytos priemonės, kuriomis ketinama įgyvendinti prioritetus, tarp jų ir informacija, reikalinga patikrinti, ar šios priemonės atitinka pagalbos programas pagal Sutarties 87 straipsnio nuostatas; prirėikus nurodoma priemonių, kurios reikalingos veiklos programai parengti, prižiūrėti ir vertinti, esmė;

c) pateiktas preliminarus kiekvieno prioriteto ir kiekvienų metų finansavimo planas, kuriame 28 ir 29 straipsniuose nustatyta tvarka yra nurodytas finansinis asignavimas, numatytas įnašui iš kiekvieno fondo, prirėikus EIB, ir iš kitų finansinių instrumentų – susipažinimui nurodant ir bendrą EŽŪOGF Garantijų skyriaus skirtą sumą Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 33 straipsnyje minėtoms priemonėms – jeigu jais tiesiogiai prisidedama prie minėto finansavimo plano, taip pat ir valstybės bei apskaičiuoto privataus finansavimo, kuris atitinka nustatytus reikalavimus ir susijęs su kiekvieno fondo įnašu, bendros sumos.

Šiame finansavimo plane atskirai nurodomas įvairių fondų bendras įnašas ir finansavimas, numatytas regionams, kurie gauna laikinąją pagalbą.

Atsižvelgus į 7 straipsnio 3 dalies trečiojoje pastraipoje minėtą proporcingą mažinimą, bendras fondų įnašas, numatytas kiekvieniems metams, atitinka tam tikrą finansinę perspektyvą;

d) nuostatos veiklos programai įgyvendinti, tarp jų:

i) valstybė narė paskiria vadovaujančiąją instituciją, kaip numatyta 9 straipsnio n punkte, kuri atsako už veiklos programos tvarkymą 34 straipsnyje nustatyta tvarka;

- ii) aprašytas veiklos programų valdymo mechanizmas;
 - iii) apibūdintos priežiūros ir vertinimo sistemos, tarp jų – priežiūros komiteto vaidmuo;
 - iv) nustatyta tvarka, kuria sutelkiami ir juda finansiniai šaltiniai jų skaidrumui užtikrinti;
 - v) aprašytos konkrečios veiklos programų patikrinimo procedūros.
- e) apibūdintas Komisijos ir suinteresuotos valstybės narės susitarimas dėl kompiuterizuoto keitimosi duomenimis, jei įmanoma, kurių reikia reikalavimams dėl valdymo, priežiūros ir vertinimo vykdyti.

19 straipsnis

Bendri programavimo dokumentai

3. Programos priede turi būti:

- a) nurodytos priemonės, įgyvendinančios atitinkamus veiklos programos prioritetus; 41 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka iš anksto įvertinamos priemonės, kurios, jeigu galima, yra nurodomos skaičiais; atitinkami priežiūros rodikliai pagal 36 straipsnio nuostatas;
- b) apibrėžiamos nurodytos priemonių, kurios pasiekia galutinį naudos gavėją, rūšys;
- c) pateiktas kiekvienos priemonės finansavimo planas, kuriame 28 ir 29 straipsniuose nustatyta tvarka yra nurodytas finansinis asignavimas, numatytas įnašui iš atitinkamo fondo, prirėkus ELB, ir iš kitų finansinių instrumentų ir suma iš nustatytus reikalavimus atitinkančio valstybės arba lygiaverčio finansavimo ir apskaičiuoto privataus finansavimo, susijusio su fondų įnašu; fondo įnašo, skirto priemonei procentas, yra nustatomas 29 straipsnyje nustatyta tvarka ir pagal bendrą Bendrijos fondų sumą, skirtą atitinkamam prioritetui.

Šiame finansavimo plane atskirai nurodomas finansavimas, numatytas regionams, kurie gauna laikinąją pagalbą.

Prie finansavimo plano pridedamas aprašymas susitarimų, kuriuose numatomas bendras priemonių finansavimas, atsižvelgiant į suinteresuotos valstybės narės institucinę, teisinę ir finansinę sistemas;

- d) priemonės, kuriomis numatoma veiklos programą viešai skelbti 46 straipsnyje nustatyta tvarka;

1. Pagalba pagal 2 ir 3 tikslus bei pagal 1 tikslą, kaip numatyta 15 straipsnio 1 dalyje, paprastai būna bendrų programavimo dokumentų pavidalo. 2 ir 3 tikslams taikomas 15 straipsnio 1 dalies c punktas.

2. 1 tikslo bendrame programavimo dokumente turi būti nurodomos visos atitinkamos priemonės ekonominei ir socialinei pertvarkai, užimtumui plėtoti gerinant žmonių prisitaikymą ir įgūdžius, atsižvelgus į 9 straipsnio 1 dalies c punkte minėtą struktūrą, ir kaimo plėtrai bei žuvininkystės struktūroms.

2 tikslo bendrame programavimo dokumente turi būti numatytas visos Bendrijos struktūrinės pagalbos įskaitant, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 41 straipsnio 2 dalyje, kaimo plėtros priemonių koordinavimą to reglamento 33 straipsnyje nustatyta tvarka, išskyrus pagalbą, suteiktą pagal 3 tikslą žmogiškiesiems ištekliams plėtoti, visose 2 tiksluose numatytose teritorijose, koordinavimas.

3 tikslo bendrame programavimo dokumente turi būti numatytas visos Bendrijos struktūrinės pagalbos žmogiškiesiems ištekliams plėtoti 5 straipsnyje nurodytose teritorijose, išskyrus pagalbą, kuri teikiama šiai teritorijai pagal 2 tikslą, koordinavimas.

3. Kiekviename bendrame programavimo dokumente yra pateikiama ši informacija:

- a) išdėstyta bendrų Bendrijos ir nacionalinių priemonių strategija bei prioritetai; konkretūs jų uždaviniai, jeigu galima, išreikšti skaičiais; numatyto poveikio, tarp jų aplinkosaugos padėčiai, vertinimas 41 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka; nurodyta, kaip šioje strategijoje ir prioritetuose buvo atsižvelgta į preliminarią rekomendaciją, minėtą 10 straipsnio 3 dalyje, į ekonominės politikos sritis, strategiją užimtumui plėtoti

- gerinant žmonių prisitaikymą ir įgūdžius, o tam tikrais atvejais – ir į suinteresuotos valstybės narės regioninės politikos sritis;
- b) trumpai aprašytos priemonės, kuriomis ketinama įgyvendinti prioritetus, tarp jų ir informacija, reikalinga patikrinti, ar šios priemonės atitinka pagalbos programas pagal Sutarties 87 straipsnio nuostatas; prireikus nurodoma priemonių, kurios reikalingos bendram programavimo dokumentui parengti, prižiūrėti ir vertinti, esmė;
- c) pateiktas preliminarus kiekvieno prioriteto ir kiekvienų metų finansavimo planas, kuriame 28 ir 29 straipsniuose nustatyta tvarka yra nurodytas finansinis asignavimas, numatytas įnašui iš kiekvieno fondo, prireikus EIB, ir iš kitų finansinių instrumentų – susipažinimui nurodant ir bendrą EŽŪOGF Garantijų skyriaus skirtą sumą Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 33 straipsnyje minėtoms priemonėms – jeigu jais tiesiogiai prisidedama prie minėto finansavimo plano, taip pat ir nustatytus reikalavimus atitinkančio valstybės bei apskaičiuoto privataus finansavimo, kuris yra susijęs su kiekvieno fondo įnašu, bendra suma.

Šiame finansavimo plane atskirai nurodomas finansavimas, numatytas regionams, kurie gauna laikinąją pagalbą.

Atsižvelgus į 7 straipsnio 3 dalies trečiojoje pastraipoje minėtą proporcingą mažinimą, bendras fondų įnašas, numatytas kiekvieniems metams, turi atitikti tam tikrą finansinę perspektyvą.

3 tikslo finansavimo plane nurodomi sutelkti asignavimai, numatyti teritorijoms, kuriose išskyla struktūrinio, ekonominio ir socialinio pertvarkymo problemų;

- d) nuostatos bendram programavimo dokumentui įgyvendinti, tarp jų:
- i) valstybės narės paskiria vadovaujančiąją instituciją, kaip numatyta 9 straipsnyje, kuri atsako už bendro programavimo dokumento tvarkymą 34 straipsnyje nustatyta tvarka;
- ii) aprašytas bendro programavimo dokumento valdymo mechanizmas;
- iii) apibūdintos priežiūros ir vertinimo sistemos, tarp jų – priežiūros komiteto vaidmuo;

- iv) nustatyta tvarka, kuria sutelkiami ir juda finansiniai šrautai jų skaidrumui užtikrinti;
- v) aprašytos konkrečios bendro programavimo dokumento patikrinimo procedūros;
- e) prireikus pateikta informacija apie lėšas, reikalingas pagalbai parengti, prižiūrėti ir vertinti.

11 straipsnyje nustatyta tvarka bendrame programavimo dokumente numatyta iš anksto patikrinti atitinkamo tikslo arba tikslų, dėl kurių susitarė valstybė narė ir Komisija, papildomumą ir atitinkamą informaciją apie finansinių šrautų, ypač iš suinteresuotos valstybės narės į pagalbą gaunančius regionus, skaidrumą.

4. Kaip nurodyta 9 straipsnio m punkte ir 18 straipsnio 3 dalyje, kiekvienas bendras programavimo dokumentas papildomas programos priedu.

III SKYRIUS

BENDRIJOS INICIATYVOS

20 straipsnis

Turinys

1. Bendrijos iniciatyvos apima šias sritis:
 - a) tarpvalstybinį, nacionalinį ir regioninį bendradarbiavimą, kuris skatintų darnią, subalansuotą ir tolydžią visos Bendrijos teritorijos plėtrą („Interreg“);
 - b) miestų ir priemiesčių, kurie susiduria su problemomis, ekonominį ir socialinį atgaivinimą jų tolydžiai urbanistinei plėtrai skatinti („URBAN“);
 - c) kaimo vietovių plėtrą („Leader“);
 - d) nacionalinį bendradarbiavimą, kuris skatintų kurti naujas kovos su visais diskriminacijos būdais ir nelygybe darbo rinkoje priemones („EQUAL“).
2. Ne mažiau kaip 2,5 % struktūrinių fondų įsipareigotų asignavimų, kurie minėti 7 straipsnio 1 dalyje, skiriami *Interreg*

programai, kuria remiantis turėtų būti tinkamai atsižvelgta į tarpvalstybinę veiklą, ypač į perspektyvą ją išplėsti, ir valstybėms narėms, turinčioms ilgą sieną su šalimis, kurios rengiasi narystei ES, bei veiklai, užtikrinančiai geresnį koordinavimą su PHARE, TACIS ir MEDA programomis. Deramas dėmesys yra skiriamas ir bendradarbiavimui su tolimais regionais.

Deramai turi būti atsižvelgta ir į prieglobsčio prašančių asmenų socialinę bei profesinę integraciją pagal EQUAL programą.

3. Programos, kurios buvo patvirtintos pagal Bendrijos iniciatyvas, gali būti skirtos teritorijoms, išskyrus tas, kurios minėtos 3 ir 4 straipsniuose.

21 straipsnis

Rengimas, tvirtinimas ir įgyvendinimas

1. 48–51 straipsniuose nustatyta tvarka ir pranešusi apie ją Europos Parlamentui, Komisija parengia rekomendacijas, kuriose nurodo kiekvienos iniciatyvos tikslus, mastą ir tinkamą įgyvendinimo metodą. Šios rekomendacijos skelbiamos *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

2. Kiekviena 20 straipsnio 1 dalyje minėta sritis yra finansuojama vieno fondo: 1 dalies a ir b punktuose minėta sritis finansuoja ERPF, 1 dalies c punkte minėta sritis – EŽŪOGF Orientavimo skyrius, o 1 dalies d punkte – ESF. Sprendimas dėl fondo įnašo gali padidinti kiekvieno fondo finansavimo sritį, kaip nurodyta kiekvieno fondo įstatuose, tačiau ją ne išplečiant, o įtraukiant visas priemones, reikalingas atitinkamai Bendrijos iniciatyvos programai įgyvendinti.

3. Remdamasi pasiūlymais, parengtais pagal šio straipsnio 1 dalyje ir 42 straipsnio 2 dalyje minėtas rekomendacijas ir pateiktais valstybė (-ių) narė (-ių), Komisija 28 straipsnyje nustatyta tvarka priima sprendimą dėl Bendrijos iniciatyvų programų.

4. Bendrijos iniciatyvų programos dar kartą peržiūrimos po to, kai joms įpusėjus jos yra vertinamos, kaip nurodyta 42 straipsnyje, ir prireikus iš dalies pakeičiamos suinteresuotos (-ų) valstybės (-ių) narės (-ių) arba Komisijos prašymu, suderinus su valstybe (-ėmis) nare (-ėmis).

5. Komisijos iniciatyvų programos trunka septynerius metus skaičiuojant nuo 2000 m. sausio 1 d.

IV SKYRIUS

NOVATORIŠKOS PRIEMONĖS IR TECHNINĖ PAGALBA

22 straipsnis

Novatoriškos priemonės

1. Komisijos iniciatyva ir pasikonsultavus su 48–51 straipsniuose minimais komitetais dėl rekomendacijų, susijusių su įvairiomis novatoriškomis priemonėmis, fondai, laikydami 0,40 % savo atitinkamo metinio finansavimo ribos, gali finansuoti Bendrijos novatoriškas priemones. Jos apima tyrimus, eksperimentinius projektus ir keitimąsi patirtimi.

Tokios novatoriškos priemonės padeda rengti novatoriškus metodus ir praktiką, skirtą pagalbos, teikiamos pagal 1, 2 ir 3 tikslus, kokybei gerinti. Jos įgyvendinamos paprasta, aiškia tvarka ir laikantis patikimo finansinio valdymo principų.

2. Kiekviena eksperimentinių projektų priemonių sritis yra finansuojama tik vieno fondo. Sprendimas dėl fondo įnašo gali padidinti kiekvieno fondo finansavimo sritį, kuri nurodyta kiekvieno konkretaus fondo įstatuose, tačiau ją ne išplečiant, o įtraukiant visas priemones, reikalingas atitinkamam eksperimentiniam projektui įgyvendinti.

23 straipsnis

Techninė pagalba

Komisijos iniciatyva arba jos vardu ir 48–51 straipsniuose minėtiems komitetams pasikonsultavus dėl įvairių priemonių, fondai, laikydami 0,25 % savo atitinkamų metinių skiriamų lėšų ribos, gali finansuoti parengiamąsias, priežiūras, vertinimo ir tikrinimo priemones, reikalingas šiam reglamentui įgyvendinti. Jos apima:

a) fondų veiklos tyrimus, įskaitant bendro pobūdžio tyrimus;

b) techninės pagalbos priemonės, keitimasi patirtimi ir informacija, skirta partneriams, galutiniams fondų pagalbos gavėjams ir plačiau visuomenei;

V SKYRIUS

c) kompiuterizuotų valdymo, priežiūros ir vertinimo sistemų įrengimą, eksploatavimą ir sujungimą;

PAGRINDINIAI PROJEKTAI

d) vertinimo metodų ir keitimasi informacija apie šios srities praktiką gerinimą.

25 straipsnis

Apibrėžimas

24 straipsnis

Fondai kaip bet kokios pagalbos dalį gali finansuoti pagrindinių projektų išlaidas, būtent tų:

Novatoriškų priemonių ir techninės pagalbos tvirtinimas

1. Pasinaudodama iš suinteresuotų valstybių narių gauta informacija apie novatoriškas priemones, Komisija vertina paraiškas gauti fondų įnašus 22 ir 23 straipsniuose nustatyta tvarka, remdamasi tokia informacija:

a) kuriuose yra numatyti ekonomiškai nedalomi darbai, kuriais vykdoma tiksli techninė funkcija ir siekiama aiškiai nustatytų tikslų; ir

b) kurių bendra kaina, į kurią buvo atsižvelgta nustatant fondų įnašą, yra didesnė nei 50 milijonų eurų.

a) siūlomos pagalbos, jos dydžio, nurodant geografinę teritoriją, ir konkrečių tikslų aprašymas;

26 straipsnis

b) institucijos, kurios atsako už pagalbos įgyvendinimą, ir gavėjai;

Tvirtinimas ir įgyvendinimas

c) grafikas ir finansavimo planas, įskaitant įnašus iš bet kurio kito Bendrijos finansavimo šaltinio;

1. Jeigu įgyvendinant pagalbą valstybė narė arba vadovaujančioji institucija numato, kad fondas prisidės prie didelio projekto, ji iš anksto informuoja Komisiją ir pateikia jai šią informaciją:

d) galimybės užtikrinti veiksmingą ir teisingą įgyvendinimą;

a) institucija, kuri atsako už įgyvendinimą;

e) bet kuri kita informacija, reikalinga patikrinti, ar laikomasi Bendrijos politikos ir 10 straipsnio 3 dalyje minėtų rekomendacijų.

b) investicijos pobūdis, jos aprašymas, finansinis dydis ir vieta;

c) projekto įgyvendinimo grafikas;

Komisija tvirtina fondų įnašus, kai ši informacija leidžia jai įvertinti paraišką.

d) ekonominės naudos analizė, įskaitant finansines išlaidas ir naudą, rizikos įvertinimas ir informacija apie projekto perspektyvumą;

2. Kai paraiška patvirtinama, Komisija apie tai nedelsdama praneša suinteresuotoms valstybėms narėms.

e) ir:

3. Valstybės narės finansiškai nėra atsakingos, kaip nurodyta šiame reglamente, už 22 straipsnyje minėtas novatoriškas priemones arba 23 straipsnyje minėtas techninės pagalbos priemones, nepažeidžiant jų įsipareigojimų, numatytų kiekvienos valstybės narės instituciniuose susitarimuose.

— investuojant į infrastruktūrą: išlaidų analizė ir projekto socialinė ir ekonominė nauda, įskaitant nuorodą į numatomą naudojimo koeficientą, numatomą poveikį atitinkamo regiono plėtrai ar pertvarkai, ir Bendrijos taisyklių, kurios reguliuoja viešuosius užsakymus, taikymas,

- investuojant į gamybos įrenginius: atitinkamo sektoriaus rinkos perspektyvų analizė ir numatoma projekto grąža;
 - f) tiesioginis ir netiesioginis poveikis užimtumo padėčiai, kiek galima geriau numatant šį poveikį Bendrijoje;
 - g) informacija, kuri leidžia įvertinti ekologinį poveikį ir įgyvendinti atsargumo principą bei principus, susijusius su būtinybe imtis atsargumo priemonių, kad ekologinė žala visų pirma turėtų būti ištaisyta ten, kur teršiama, o teršėjai – sumokėti, ir įvertinti, ar laikomasi Bendrijos taisyklių, skirtų aplinkos apsaugai;
 - h) informacija, reikalinga įvertinti, kaip laikomasi konkurencijos taisyklių, *inter alia*, ir taisyklių teikiant valstybės pagalbą;
 - i) nurodyti, ar fondų įnašas turės įtakos projekto įgyvendinimui, ar ne;
 - j) finansavimo planas ir bendra finansinių lėšų suma, kurios tikimasi iš fondų ir bet kurio kito Bendrijos finansavimo šaltinio įnašo.
2. Komisija vertina projektą, prireikus tardamasi su EIB, atsižvelgdama į šiuos veiksnius:
- a) planuojamos investicijos rūšį ir, jeigu galima, numatomas pajamas;
 - b) ekonominės naudos analizės rezultatus;
 - c) poveikio aplinkai vertinimo rezultatus;
 - d) prioritetų laikymasis teikiant atitinkamą pagalbą;
 - e) Bendrijos kitų politikos sričių laikymasis;
 - f) numatoma ekonominė ir socialinė nauda, ypač užimtumui, atsižvelgus į panaudotas finansines lėšas;
 - g) finansinių instrumentų veiklos derinimas ir pagalbos bei paskolų, minėtų 10 straipsnio 2 dalyje, sujungimas.

3. Per du mėnesius po to, kai buvo gauta šio straipsnio 1 dalyje minėta informacija, arba per tris mėnesius, jeigu prireikia EIB konsultacijų, Komisija priima sprendimą patvirtinti arba iš dalies pakeisti Bendrijos pagalbos dydį. Jeigu ji mano, kad projektas nepateisina fondų įnašo dalies arba viso įnašo, ji gali nuspręsti sustabdyti to įnašo dalį arba visą įnašą, nurodydama tokio savo sprendimo priežastis.

VI SKYRIUS

VISUOTINĖS DOTACIJOS

27 straipsnis

Visuotinės dotacijos

1. Jeigu pagalbos dalies įgyvendinimas ar valdymas 9 straipsnio i punkte nustatyta tvarka buvo patikėtas tarpininkams, tokie tarpininkai privalo garantuoti, kad yra mokūs, įrodyti administracinio ir finansinio valdymo kompetenciją bei patirtį. Jie turi būti įsisteigę arba atstovaujami suinteresuotame regione arba regione, tačiau kai kuriomis pateisinamomis sąlygomis gali būti įsisteigę už regionų ribų. Jie privalo turėti kelerių metų tam tikros srities patirtį, dirbti visuomenės naudai ir tinkamai derinti socialinius ir ekonominius interesus, kuriems tiesioginę įtaką daro įgyvendinamos numatytos priemonės.

2. Pasirinkta visuotinė dotacija nurodoma atitinkamame sprendime dėl fondų įnašo kaip speciali įgyvendinanti nuostata, apibrėžta 18 straipsnio 2 dalies d punkte ir 19 straipsnio 3 dalies d punkte. Visuotinių dotacijų naudojimo tvarka yra valstybės narės arba vadovaujančiosios institucijos ir suinteresuotos tarpininkavimo institucijos susitarimo objektas.

Visuotinių dotacijų naudojimo tvarka Bendrijos iniciatyvų programoms ir novatoriškoms priemonėms yra Komisijos ir suinteresuotos tarpininkavimo institucijos susitarimo objektas. Ši tvarka Bendrijos iniciatyvų programoms turi būti suderinta su suinteresuotomis valstybėmis narėmis. Programos priede, minėtame 18 straipsnyje, nenurodoma ta pagalbos dalis, kuri gaunama iš visuotinės dotacijos.

3. Visuotinės dotacijos naudojimo tvarkoje turi būti itin išsamiai nurodyta:

- a) įgyvendintinos priemonės;

- b) kriterijai, pagal kuriuos atrenkami gavėjai;
- c) iš fondų gaunamos pagalbos sąlygos ir dydis, įskaitant priskaičiuotų palūkanų naudojimą;
- d) planai, kaip prižiūrėti, vertinti ir užtikrinti visuotinės dotacijos finansinę kontrolę;
- e) jeigu galima, bet kuris banko garantijos panaudojimo atvejis, apie tai informuojant Komisiją.

III DALIS

IŠNAŠAI IR FONDŲ VALDOMA FINANSINĖ VEIKLA

I SKYRIUS

FONDŲ FINANSINIAI IŠNAŠAI

28 straipsnis

Sprendimas dėl fondų išnašų

1. Jeigu įvykdyti visi šio reglamento reikalavimai, Komisija vienu sprendimu patvirtina visų fondų išnašus per penkis mėnesius po to, kai buvo gauta paraiška gauti pagalbą. Jeigu galima, sprendime aiškiai nurodomi regionai ir teritorijos, kurios gauna laikinąją pagalbą.

Didžiausias fondų išnašas nustatomas kiekvienam pagalbos prioritetui.

Tam tikru laikotarpiu vienu metu priemonei negali būti skirtas finansinis išnašas iš daugiau nei vieno fondo.

Priemonė ar veikla vienu metu struktūrinių fondų išnašu gali būti finansuojama tik pagal vieną 1 straipsnyje minėtą tikslą.

Jokia veikla tuo pačiu metu negali būti finansuojama fondų išnašu pagal 1, 2 ar 3 tikslą ir pagal Bendrijos iniciatyvą.

Jokia veikla tuo pačiu metu negali būti finansuojama fondų išnašu pagal 1, 2 arba 3 tikslą ir EŽŪOGF Garantijų skyriaus.

Jokia veikla tuo pačiu metu negali būti finansuojama fondo išnašu pagal Bendrijos iniciatyvą ir EŽŪOGF Garantijų skyriaus.

2. Fondų išnašas veiklos programoms, įgyvendinančioms Bendrijos paramos sistemą, atitinka finansavimo planą, nustatytą atitinkamoje Bendrijos paramos sistemoje, kuri pateikta 17 straipsnio 2 dalies c punkte.

3. Įgyvendinant priemones, fondų išnašas iš esmės yra negrąžintina tiesioginė pagalba (toliau – tiesioginė pagalba) ir kitokia pagalbos forma, pavyzdžiui grąžintina pagalba, palūkanų normos pavidalo dotacija, garantija, akcijos, rizikos kapitalas ar kita finansų forma.

Pagalba, grąžintina vadovaujančiajai arba kitai valstybinei institucijai, yra perskirstoma tam pačiam tikslui.

29 straipsnis

Išnašo dydžio diferenciacija

1. Fondų išnašas diferencijuojamas atsižvelgus į:

- a) pagalba spręstinų konkrečių problemų, ypač regioninių ar socialinių, mastą;
- b) suinteresuotos valstybės narės finansinį pajėgumą, visų pirma atsižvelgus į santykinę gerovę ir būtinybę vengti pernelyg didinti biudžeto išlaidas;
- c) pagal 1 straipsnyje nustatytus fondų tikslus, pagalbos svarbą ir Bendrijos nustatytus prioritetus, prireikus nustatytus siekiant pašalinti nelygybę ir skatinti vyrų ir moterų lygybę, saugoti ir gerinti aplinką, iš esmės taikant atsargumo, atsargumo priemonių ir „teršėjas moka“ principus;

- d) pagalbos svarbą ir regioninius bei nacionalinius prioritetus;
- e) konkrečius pagalbos rūšies ypatumus ir tam tikrą prioritetą, kad būtų atsižvelgta į poreikius, nustatytus iš anksto juos įvertinus, visų pirma susijusių su žmogiškaisiais ištekliais ir užimtumu;
- f) optimalų finansinių lėšų naudojimą finansavimo planuose, įskaitant valstybinių ir privačių lėšų derinimą, tam tikrų finansinių instrumentų naudojimą 10 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka ir pasirinktą finansavimo būdą, kaip nurodyta 28 straipsnio 3 dalyje.

Jeigu ESF įnašas yra diferencijuojamas 16 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka, tai daroma atsižvelgus į poreikius, nustatytus iš anksto juos įvertinus, ypač žmogiškųjų išteklių ir užimtumo srityje.

2. Fondų įnašas apskaičiuojamas pagal bendras išlaidas, atitinkančias tam tikrus reikalavimus, arba bendras valstybės ar panašias kiekvienos pagalbos išlaidas (nacionalines, regionines arba vietines ir Bendrijos), atitinkančias tam tikrus reikalavimus.

3. Fondų įnašams nustatytos šios ribos:

- a) ne daugiau nei 75 % visų išlaidų, kurios atitinka tam tikrus reikalavimus, ir paprastai ne mažiau nei 50 % valstybės išlaidų, atitinkančių tam tikrus reikalavimus, priemonėms, kurios vykdomos 1 tikslu nurodytuose regionuose. Jeigu regionai yra valstybėje narėje, kuri numatyta Sanglaudos fonde, Bendrijos įnašas išimties tvarka ir deramai pagrįstais atvejais gali būti ne didesnis nei 80 % visų tam tikrus reikalavimus atitinkančių išlaidų ir ne didesnis nei 85 % visų tam tikrus reikalavimus atitinkančių išlaidų, skirtų labiausiai atsilikusiems regionams ir nuošalioms Graikijos saloms, kurių padėtis yra sunki dėl jų atokumo;
- b) ne daugiau nei 50 % visų tam tikrus reikalavimus atitinkančių išlaidų ir paprastai ne mažiau nei 25 % valstybės išlaidų, kurios atitinka tam tikrus reikalavimus, priemonėms, vykdomoms teritorijose, numatytose 2 arba 3 tikslu.

Investicijoms į firmas skirtas fondų įnašas atitinka pagalbos dydžio ribą ir mišrios pagalbos, nustatytos valstybės pagalbos srityje, ribą.

4. Jeigu tam tikra pagalba susijusi su pajamas uždirbančių investicijų finansavimu, fondų įnašas į šias investicijas nustatomas

atsižvelgus į jų ypatumus, įskaitant bendrą finansavimo iš savo fondų ribos dydį, kuri paprastai numatoma tam tikros klasės investicijoms atsižvelgus į makroekonominę sąlygą, kuriomis investicijos turi būti įgyvendintos, ir iš nacionalinio biudžeto neskiriant daugiau finansavimo dėl fondų įnašo.

Bet kuriuo atveju fondų įnašui yra nustatytos tam tikros ribos:

- a) infrastruktūros investicijoms, kurios uždirba dideles grynąsias pajamas, įnašas negali būti didesnis nei:
- i) 40 % bendrų tam tikrus reikalavimus atitinkančių išlaidų 1 tikslu nurodytuose regionuose, ir valstybėse narėse, kurios numatytos Sanglaudos fonde, jis gali būti padidintas ne daugiau nei dar 10 %;
- ii) 25 % bendrų tam tikrus reikalavimus atitinkančių išlaidų 2 tikslu nurodytose teritorijose;
- iii) šie dydžiai gali būti padidinti tam tikra suma tiems finansavimo būdams, išskyrus tiesioginę pagalbą, jeigu toks padidėjimas nėra didesnis kaip 10 % bendrų tam tikrus reikalavimus atitinkančių išlaidų;
- b) investicijoms į firmas įnašas negali būti didesnis nei:
- i) 35 % bendrų tam tikrus reikalavimus atitinkančių išlaidų 1 tikslu nurodytuose regionuose;
- ii) 15 % bendrų tam tikrus reikalavimus atitinkančių išlaidų 2 tikslu nurodytose teritorijose;
- iii) investicijoms į mažas ir vidutines įmones šie dydžiai gali būti padidinti tam tikra suma finansavimui, išskyrus tiesioginę pagalbą, jeigu toks padidėjimas nėra didesnis nei 10 % bendrų tam tikrus reikalavimus atitinkančių išlaidų.

5. 3 ir 4 dalyse nuorodos į regionus ir teritorijas, numatytas 1 ir 2 tiksluose, yra ir nuorodos į regionus ar teritorijas, kurios, viena vertus, gauna laikinąją pagalbą pagal 6 straipsnio 1 dalies nuostatas ir pagalbą pagal 7 straipsnio 4 dalies nuostatas, o kita vertus – pagal 6 straipsnio 2 dalies nuostatas.

6. Priemonių, kurios vykdomos Komisijos iniciatyva, minėtų 22 ir 23 straipsniuose, išlaidos gali būti finansuojamos už visą sumą. Komisijos vardu vykdomų priemonių, minėtų 23 straipsnyje, išlaidos gali būti finansuojamos už visą sumą.

7. Šiame straipsnyje minėti dydžiai taikomi techninės pagalbos priemonėms programavimo procese ir Bendrijos iniciatyvoms.

II SKYRIUS

FINANSŲ VALDYMAS

30 straipsnis

Tam tikrų reikalavimų atitikimas

1. Veiklos išlaidos tam tikrus fondų įnašui gauti nustatytus reikalavimus atitinka tik tuo atveju, jeigu ši veikla yra tam tikros pagalbos dalis.

2. Išlaidos negali būti pripažintos atitinkančiomis fondų įnašui gauti nustatytus reikalavimus, jeigu galutinis naudos gavėjas iš tikrųjų jas apmokėjo iki dienos, kai Komisija gavo paraišką dėl pagalbos. Tokia diena yra laikotarpio, kai išlaidos ima atitikti tam tikrus reikalavimus, pradžia.

Galutinis išlaidų atitikimo tam tikriems reikalavimams terminas turi būti nustatytas sprendime skirti fondų įnašą. Toks terminas siejamas su mokėjimais, kuriuos atlieka galutiniai naudos gavėjai. Komisija valstybės narės deramai pagrįstu prašymu gali 14 ir 15 straipsniuose nustatyta tvarka pratęsti šį terminą.

3. Tam tikros nacionalinės taisyklės taikomos reikalavimus atitinkančioms išlaidoms, išskyrus tuos atvejus, kai prirėkus Komisija 53 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka nustato bendras išlaidų atitikimo tam tikriems reikalavimams taisykles.

4. Valstybės narės užtikrina, kad veiklai išlaikomas fondų įnašas tik tada, kai per penkerius metus nuo kompetentingų nacionalinių institucijų ar valdymo institucijos sprendimo dėl fondų įnašo dienos ta veikla iš esmės nepasikeičia taip, kad:

- a) būtų padaryta įtaka jos pobūdžiui ar įgyvendinimo sąlygoms arba firmai ar valstybinei institucijai būtų suteikta neteisėta lengvata ir
- b) dėl nuosavybės pobūdžio pasikeitimo pasikeistų dalis infrastruktūros arba būtų nutraukta naši veikla arba pasikeistų jos vieta.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie kiekvieną tokį pasikeitimą. Jeigu tokie pasikeitimai vyksta, taikomas 39 straipsnis.

31 straipsnis

Biudžetiniai įsipareigojimai

1. Bendrijos biudžetiniai įsipareigojimai priimami remiantis sprendimu skirti fondų įnašą.

2. Įsipareigojimai dėl pagalbos, kurie turi būti įvykdyti per dvejus ar daugiau metų, paprastai priimami kasmet. Pirmasis įsipareigojimas priimamas tada, kai Komisija pateikia savo sprendimą, patvirtinantį pagalbą. Vėlesni įsipareigojimai paprastai yra priimami iki kiekvienų metų balandžio 30 d.

Komisija automatiškai panaikina bet kurią įsipareigojimo dalį, kuri nebuvo sumokėta į sąskaitą arba kuriai ji negavo priimtinos paraiškos dėl mokėjimo, kaip nurodyta 32 straipsnio 3 dalyje, iki antrųjų metų po įsipareigojimų metų pabaigos, arba atitinkamai ir tam tikroms sumoms – po Komisijos vėlesnio sprendimo, reikalingo leidimui priemonei arba veiklai priėmimo dienos, arba iki galutinio termino, nustatyto baigiamajai ataskaitai, minėtai 37 straipsnio 1 dalyje, perduoti pabaigos; fondų įnašas tai pagalbai yra sumažinamas tokia suma.

Laikotarpis automatiškai panaikinti įsipareigojimą, minimą šio straipsnio antrojeje pastraipoje, nebeskaičiuojamas tai įsipareigojimai veiklos daliai, kuri nurodytą įsipareigojimo panaikinimo dieną yra nagrinėjama teismine tvarka arba yra stabdomojo poveikio administracinė apeliacija, jeigu Komisija iš anksto yra gavusi informaciją, kurioje išdėstytos atitinkamos valstybės narės prielaidos, ir jeigu Komisija yra pateikusi informaciją.

Bet kuriuo atveju Komisija iš anksto informuoja valstybę narę ir mokėjimo instituciją, jeigu atsiranda galimybė taikyti įsipareigojimo automatiško panaikinimo tvarką, numatytą šio straipsnio antrojeje pastraipoje.

Jeigu šis reglamentas įsigalioja po 2000 m. sausio 1 d., laikotarpis automatiškai panaikinti įsipareigojimą, minėtą šio straipsnio antrojeje pastraipoje, pirmajam įsipareigojimui pratęsiamas nuo 2000 m. sausio 1 d. iki dienos, kurią priimamas sprendimas dėl fondo įnašų, minėtas 28 straipsnyje.

3. Pagalbai, kuri turi būti suteikta per mažiau negu dvejus metus, įsipareigojimas dėl bendros fondų įnašo sumos priimamas tada, kai Komisija priima sprendimą skirti fondų įnašą.

32 straipsnis

Mokėjimai

1. Komisija fondų įnašą pagal atitinkamus biudžetinius išpareigojimus mokėjimo institucijai moka taip, kaip nustatyta 9 straipsnio o punkte.

Mokėjimai priskiriami anksčiausiam atviram išpareigojimui, priimtam 31 straipsnyje nustatyta tvarka.

Mokėjimai gali būti pervedami į sąskaitą, tai gali būti tarpiniai mokėjimai arba paskutinio likučio apmokėjimas. Tarpiniai mokėjimai ir likučio apmokėjimas yra susiję su faktiškai sumokėtomis išlaidomis, kurios turi atitikti galutinių naudos gavėjų mokėjimus, pagrįstus gautomis sąskaitomis-faktūromis arba apskaitos dokumentais, kurie turi tokią pat įrodomąją vertę.

Jeigu yra lėšų, Komisija tarpinius mokėjimus atlieka per ne ilgesnį kaip dviejų mėnesių laiką po priimtinos paraiškos dėl mokėjimo gavimo, kaip nurodyta šio straipsnio 3 dalyje.

Mokėjimo institucija užtikrina, kad galutiniai gavėjai savo fondų įnašo sumą gautų kuo greičiau ir visą. Iš šių sumų neatskaitomi jokie mokesčiai ar koks nors konkretus mokestis, kuris sumažintų šias sumas.

2. Priėmus pirmąjį išpareigojimą, Komisija perveda sumą į mokėjimo institucijos sąskaitą. Šios į sąskaitą pervestos sumos dydis sudaro 7 % fondų įnašo, skirto minėtai pagalbai. Iš esmės jis gali būti paskirstytas dviem biudžeto metams, ypač atsižvelgus į laisvas biudžeto lėšas.

Visą pagalbos laiką mokėjimo institucija į sąskaitą pervestas sumas naudoja tam, kad apmokėtų Bendrijos įnašą išlaidoms, susijusioms su šia pagalba.

Visą į sąskaitą pervestą sumą ar jos dalį, atsižvelgusi į pažangą, pasiektą įgyvendinant pagalbą, mokėjimo institucija grąžina Komisijai, jeigu per 18 mėnesių nuo dienos, kurią buvo priimtas sprendimas skirti fondų įnašą, Komisijai neišsiunčiama paraiška dėl mokėjimo. Jeigu nuo į sąskaitą pervestos sumos yra priskaičiuojamos palūkanos, mokėjimo institucija skiria jas atitinkamam pagalbos būdai.

3. Tarpiniais mokėjimais Komisija kompensuoja išlaidas, kurias iš tikrųjų apmokėjo fondai ir patvirtino mokėjimo institucija. Tokie mokėjimai atliekami kiekvienai pagalbai ir apskaičiuojami toms priemonėms, kurios nurodytos programos priedo finansavimo plane. Jiems taikomos šios sąlygos:

- a) programos priedas, kuriame yra 18 straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija, pateiktas Komisijai;
- b) naujausia metinė įgyvendinimo ataskaita su 37 straipsnyje nurodyta informacija nusiųsta Komisijai;
- c) 42 straipsnyje minėtos pagalbos vertinimas jai įpusėjus laiku nusiųstas Komisijai;
- d) vadovaujančiosios institucijos ir priežiūros komiteto priimti sprendimai atitinka bendrą fondų įnašo sumą, skirtą atitinkamiems prioritetams;
- e) visos rekomendacijos, kurios buvo minėtos 34 straipsnio 2 dalyje, buvo įgyvendintos per nustatytą laiką arba valstybė narė pranešė apie priežastis paaiškindama, kodėl nebuvo imtasi priemonės, jeigu šios rekomendacijos skirtos ištaisyti priežiūros ar valdymo sistemos dideliems trūkumams, kurie trukdo tinkamai valdyti pagalbos finansavimą; visi prašymai dėl taisomųjų priemonių, minėtų 38 straipsnio 4 dalyje, patenkinti, jeigu paraiška yra dėl tam tikros priemonės ar priemonių;
- f) nebuvo priimtas sprendimas sustabdyti mokėjimus pagal 39 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą ir Komisija nepriėmė jokie sprendimo taikyti pažeidimo atvejais taikytiną tvarką, kuri nustatyta Sutarties 226 straipsnyje dėl priemonės (-ių), kuri yra minėtos paraiškos objektas.

Komisija nedelsdama informuoja valstybę narę ir mokėjimo instituciją tuo atveju, jeigu nėra įvykdyta viena iš šių sąlygų ir todėl paraiška dėl mokėjimo yra nepriimtina, o jos imasi reikalingų veiksmų padėčiai ištaisyti.

Valstybės narės užtikrina, kad, jeigu galima, paraiškos dėl tarpinių mokėjimų Komisijai būtų pateikiamos paketais tris kartus per metus, o paskutinė paraiška turi būti pateikta ne vėliau kaip spalio 31 d.

Paraiškose dėl tarpinių mokėjimų atskirai nurodomos kiekvieno prioriteto išlaidos, padarytos regionuose ir teritorijose, kurios gauna laikinąją pagalbą.

Susumuota bendra mokėjimų, minėtų šio straipsnio 2 ir šioje dalyse, kurie mokami šios pagalbos atžvilgiu, suma neturi būti didesnė kaip 95 % fondų įnašo, skirto tai pagalbai.

4. Paskutinis pagalbos likutis sumokamas, jeigu:

- a) mokėjimo institucija per šešis mėnesius nuo galutinio mokėjimo termino, nustatyto sprendime, kuriuo skiriamas fondų įnašas, pateikia Komisijai patvirtintą iš tikrųjų sumokėtų išlaidų ataskaitą;
- b) Komisija gavo ir patvirtino baigiamąjį įgyvendinimo ataskaitą;
- c) valstybė narė nusiuntė Komisijai 38 straipsnio 1 dalies f punkte minėtą ataskaitą.

5. Paskutinio likučio sumokėta suma nebegali būti keičiama valstybės narės prašymu, jeigu mokėjimo institucija per devynis mėnesius nuo paskutinio likučio pervedimo dienos nusiuntė Komisijai prašymo.

6. Valstybės narės paskiria institucijas, kurios įgaliotos išduoti patvirtinimus ir deklaracijas, minėtas šio straipsnio 3 ir 4 dalyse.

7. Ne vėliau kaip kiekvienų metų balandžio 30 d. valstybės narės nusiunčia Komisijai savo prognozes, papildytas naujais duomenimis, apie paraiškas dėl mokėjimų einamaisiais ir kitais metais.

8. Komisija nustato tinkamą šių nuostatų tikslus atitinkančią mokėjimo tvarką novatoriškoms priemonėms, kurios buvo minėtos 22 straipsnyje, ir priemonėms, kurios buvo minėtos 23 straipsnyje, bei informuoja komitetus, minėtus 48–51 straipsniuose.

33 straipsnis

Euro naudojimas

Komisijos sprendimai, išipareigojimai ir mokėjimai pagal susitarimus, Komisijos parengtus 53 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, išreiškiami ir vykdomi eurais.

IV DALIS

FONDŲ PAGALBOS VEIKSMINGUMAS

I SKYRIUS

PRIEŽIŪRA

34 straipsnis

Vadovaujančiosios institucijos atliekamas valdymas

1. Nepažeidžiant 8 straipsnio 3 dalies, 9 straipsnio n punkte minėta vadovaujančioji institucija atsako už veiksmingą bei teisingą valdymą ir įgyvendinimą, visų pirma už:

- a) sukūrimą sistemos patikimai finansinei ir statistinei informacijai apie įgyvendinimą rinkti, rodikliams, kurie minimi 36 straipsnyje, prižiūrėti, ir už vertinimą 42 ir 43 straipsniuose nustatyta tvarka; už šių duomenų perdavimą pagal valstybės narės ir Komisijos suderintus susitarimus, prireikus naudojant

kompiuterines sistemas, kurios leidžia keistis duomenimis su Komisija, kaip nurodyta 18 straipsnio 3 dalies e punkte;

- b) suderinimą šio straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka ir programos priedo, kuris apibrėžtas 18 straipsnio 3 dalyje, įgyvendinimą nepažeidžiant 35 straipsnio nuostatų;
- c) metinės įgyvendinimo ataskaitos parengimą ir, gavus priežiūros komiteto patvirtinimą, pateikimą Komisijai;
- d) 42 straipsnyje minėto tarpinio vertinimo organizavimą kartu su Komisija ir valstybe nare;
- e) užtikrinimą, kad šios institucijos, prisidedančios prie pagalbos valdymo ir įgyvendinimo, turėtų atskirą apskaitos sistemą arba tinkamą apskaitos kodeksą visoms su pagalba susijusioms operacijoms;
- f) teisingos veiklos, kuri finansuojama iš pagalbos, užtikrinimą, o svarbiausia, kad įgyvendinant vidaus kontrolės priemones

būtų vadovaujamosi patikimo finansų valdymo principais ir dirbama atsižvelgiant į visas pastabas ar prašymus dėl taisomųjų priemonių, patvirtintų pagal 38 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą, arba rekomendacijas dėl pataisymų, padarytų šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, remiantis šių straipsnių nuostatomis;

g) užtikrinimą, kad bus laikomasi Bendrijos politikos sričių, kaip numatyta 12 straipsnyje; atsižvelgiant į tai, kaip taikomos Bendrijos viešųjų užsakymų skyrimo taisyklės, pranešimuose, siunčiamuose paskelbti *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*, nurodomi tie projektai, dėl kurių buvo prašoma fondų įnašo arba jis buvo skirtas;

h) laikymąsi išipareigojimų dėl informacijos ir viešumo, minėtų 46 straipsnyje.

Nepažeisdama šio reglamento nuostatų, vadovaujančioji institucija, vykdydama savo užduotis visapusiškai laikosi suinteresuotos valstybės narės institucinės, teisinės ir finansinės sistemų.

2. Kiekvienais metais, kai yra pateikiama metinė įgyvendinimo ataskaita, minėta 37 straipsnyje, Komisija ir vadovaujančioji institucija peržiūri praėjusių metų pagrindinius rezultatus vadovaudamasi susitarimais, kurie bus apibrėžti valstybės narės ir suinteresuotos vadovaujančiosios institucijos sutarimu.

Peržiūrėjus minėtus rezultatus, Komisija gali pateikti savo pastabas valstybei narei ir vadovaujančiajai institucijai. Valstybė narė informuoja Komisiją apie priemones, kurių buvo imtasi atsižvelgus į šias pastabas. Jeigu deramai pagrįstais atvejais Komisija mano, kad priemonės, kurių buvo imtasi, yra netinkamos, ji gali rekomenduoti valstybei narei ir vadovaujančiajai institucijai jas pataisyti, kad pagalbos priežiūros ar valdymo susitarimai taptų veiksmingesni, nurodyma ir tokių rekomendacijų motyvus. Jeigu ji gauna tokias rekomendacijas, vadovaujančioji institucija vėliau nurodo priemones, kurių ji ėmėsi priežiūros ar valdymo susitarimams pagerinti, arba paaiškina, kodėl ji nesiėmė jokių priemonių.

3. Vadovaujančioji institucija priežiūros komiteto prašymu arba savo iniciatyva pataiso programos priedą, nekeisdama nei bendros fondų įnašo sumos, kuri skirta tam tikram prioritetui, nei savo konkrečių tikslų. Priežiūros komitetui patvirtinus, ji per vieną mėnesį informuoja Komisiją apie pataisymą.

Sprendimo dėl fondų įnašo dalinius pakeitimus Komisija, derindama su suinteresuota valstybe nare, priima per keturis mėnesius po to, kai buvo gautas priežiūros komiteto pritarimas.

35 straipsnis

Priežiūros komitetai

1. Kiekvieną Bendrijos paramos sistemą arba bendrą programavimo dokumentą ir kiekvieną veiklos programą prižiūri priežiūros komitetas.

Priežiūros komitetus steigia valstybė narė, suderinusi su vadovaujančiąja institucija po konsultacijų su partneriais. Partneriai skatina, kad dalyvautų vienodai ir vyrų, ir moterų.

Priežiūros komitetai steigiami ne vėliau kaip praėjus trims mėnesiams po to, kai buvo priimtas sprendimas dėl fondų įnašo. Priežiūros komitetai veikia valstybės narės įgaliojimu ir priklauso jos teisinei jurisdikcijai.

2. Komisijos atstovas, o prirėikus – EIB atstovas, dalyvauja priežiūros komiteto darbe patarėjo teisėmis.

Priežiūros komitetas pagal suinteresuotos valstybės narės institucinės, teisinės ir finansinės struktūros reikalavimus rengia savo darbo tvarkos taisykles ir derina jas su vadovaujančiąja institucija.

Paprastai priežiūros komitetui pirmininkauja valstybės narės ar vadovaujančiosios institucijos atstovas.

3. Priežiūros komitetas pats įsitikina, kaip veiksmingai ir kokybiškai įgyvendinama pagalba. Todėl:

a) remdamasis 15 straipsnio nuostatomis, jis tvirtina arba taiso programos priedą, įskaitant fizinius ir finansinius rodiklius, naudotinus pagalbai prižiūrėti. Jo pritarimas turi būti gautas prieš darant kiekvieną taisyką;

b) jis per šešis mėnesius po pagalbos patvirtinimo apsvarsto ir patvirtina kriterijus, kuriais vadovaujantis parenkama veikla, finansuojama pagal kiekvieną priemonę;

c) jis reguliariai tikrina, kokia pažanga padaryta siekiant konkrečių pagalbos tikslų;

- d) jis tikrina įgyvendinimo rezultatus, visų pirma siekiant tikslų, kurie nustatyti skirtingoms priemonėms ir 42 straipsnyje minėtam vertinimui įpusėjus programą;
- e) jis svarsto ir tvirtina metinę ir baigiamąją įgyvendinimo ataskaitas prieš siūsdamas jas Komisijai;
- f) jis svarsto ir tvirtina kiekvieną pasiūlymą iš dalies pakeisti Komisijos sprendimo dėl fondų įnašo turinį;
- g) bet kuriuo atveju jis gali siūlyti vadovaujančiajai institucijai pataisyti ar peržiūrėti pagalbą, kad būtų pasiekti 1 straipsnyje nustatyti tikslai arba pagerėtų pagalbos valdymas, įskaitant ir finansų valdymą. Kiekvienas dalinis pagalbos pakeitimas daromas 34 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

36 straipsnis

Priežiūros rodikliai

1. Vadovaujančioji institucija ir priežiūros komitetas priežiūrą vykdo pagal fizinius ir finansinius rodiklius, nurodytus veiklos programoje, bendrame programavimo dokumente arba programos priede. Rengdami savo rodiklius, jie atsižvelgia į atitinkamą metodiką ir pavyzdinių rodiklių sąrašą, kurį skelbia Komisija, taip pat ir į sričių, kuriose vyksta intervencija, kurį Komisija pasiūlys šiam reglamentui įsigaliojus. Rodikliai siejasi su tam tikros pagalbos konkrečiais ypatumais, jos tikslais, suinteresuotos valstybės narės socialine, ekonomine, struktūrine ir ekologine padėtimi bei jos regionais ir prireikus atsižvelgia į tai, ar yra regionų ar teritorijų, gaunančių laikinąją pagalbą. Šie rodikliai visų pirma yra tie, kuriais naudojamosi 44 straipsnyje minėtam atidėjimui sudaryti.
2. Šie rodikliai rodo konkrečios pagalbos:
 - a) priemonių ir prioritetų konkrečius tikslus skaičiais, jeigu galima taip padaryti, ir jų tarpusavio nuoseklumą;
 - b) pagalbos fizinio įgyvendinimo etapą, rezultatus ir, jeigu galima, jo poveikį tam tikru lygiu (prioriteto ar priemonės);
 - c) finansavimo plano pažangą.

Jeigu pagalbos pobūdis leidžia, statistiniai duomenys suskirstomi pagal lytį ir ūkio subjektų gavėjų dydį.

3. Finansiniai ir pažangos rodikliai yra tokie, kad šio straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose pateikta informacija galėtų būti nustatyta atskirai svarbesniems projektams.

37 straipsnis

Metinės ir baigiamosios įgyvendinimo ataskaitos

1. Ilgalaikiai pagalbai vadovaujančioji institucija, pasibaigus kiekvieniems įgyvendinimo kalendoriniams metams, per šešis mėnesius Komisijai pateikia metinę įgyvendinimo ataskaitą, kaip numatyta 34 straipsnio 1 dalies c punkte. Baigiamoji ataskaita Komisijai pateikiama ne vėliau kaip praėjus šešiesiems mėnesiams po paskutinio termino, iki kurio turi būti nustatyta, ar išlaidos atitinka tam tikrus reikalavimus.

Visai pagalbai, įgyvendintinai per trumpesnę negu dvejų metų laikotarpį, vadovaujančioji institucija pateikia Komisijai tik baigiamąją ataskaitą. Ši ataskaita pateikiama per šešis mėnesius po paskutinio mokėjimo, kurį atliko mokėjimo institucija.

Ataskaitą prieš siūsdamas ją Komisijai tikrina ir tvirtina priežiūros komitetas.

Komisija, gavusi metinę įgyvendinimo ataskaitą, per du mėnesius praneša, ar ataskaita buvo pripažinta nepatenkinama, ir nurodo savo motyvus; kitokiu atveju ataskaita laikoma priimta. Komisija, gavusi baigiamąją ataskaitą, atsako per penkis mėnesius nuo jos gavimo.

2. Visose metinėse ir baigiamosiose įgyvendinimo ataskaitose yra pateikiama ši informacija:

- a) visi bendrų sąlygų pasikeitimai, svarbūs pagalbos įgyvendinimui, visų pirma pagrindinių socialinių ir ekonominių kryptų, nacionalinės, regioninės ar sektorių politikos sričių pasikeitimai arba pasikeitusios nuorodos, minėtos 9 straipsnio c punkte, ir tam tikrais atvejais – jų svarba derinant pagalbą, gaunamą iš skirtingų fondų, bei derinant fondų teikiamą pagalbą su kitų finansinių instrumentų pagalba;

b) pažanga, pasiekta įgyvendinant kiekvieno fondo prioritetus ir priemones konkrečioms tikslams, ją nurodant skaičiais, jeigu galima tai padaryti, fizinius ir rezultatų rodiklius bei poveikį, minėtą 36 straipsnyje, tam tikru lygiu (prioriteto arba priemonės);

c) finansinis pagalbos įgyvendinimas parengiant kiekvienos priemonės bendrą išlaidų, kurias apmokėjo mokėjimo institucija, ir visų iš Komisijos gautų mokėjimų dokumento bei finansinių rodiklių, minėtų 36 straipsnio 2 dalies c punkte, skaičių suvestinę; finansinis įgyvendinimas teritorijose, kurios gauna laikinąją pagalbą, apibūdinamas kiekvienam prioritetui atskirai; EŽŪOGF Garantijų skyriaus finansinis priemonių, minimų Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 33 straipsnyje, įgyvendinimas apibūdinamas finansinio įgyvendinimo bendra suma;

d) priemonės, kurių ėmėsi vadovaujanti institucija ir priežiūros komitetas kokybiškam ir veiksmingam įgyvendinimui užtikrinti, visų pirma:

i) priežiūros, finansų kontrolės ir vertinimo priemonių, įskaitant susitarimus dėl duomenų rinkimo;

ii) suvestinė visų svarbių problemų, atsiradusių tvarkant pagalbą ir imantis priemonių, įskaitant tas, kurių buvo imtasi pagal rekomendacijas dėl pataisymų, padarytų 34 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, arba dėl prašymų imtis taisomųjų priemonių pagal 38 straipsnio 4 dalies nuostatas;

iii) naudota techninė pagalba;

iv) priemonių, kurių buvo imtasi pagalbos viešumui užtikrinti 46 straipsnyje nustatyta tvarka;

e) priemonės, kurių buvo imtasi suderinamumui su Bendrijos politikos sritimis, kaip numatyta 12 straipsnyje, užtikrinti ir Bendrijos visos struktūrinės pagalbos, minėtos 17 straipsnio 1 dalyje ir 19 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, koordinavimui užtikrinti;

f) tam tikrais atvejais – atskiras skirsnis, skirtas pagrindinių projektų pažangai ir finansavimui bei visuotinėms dotacijoms.

II SKYRIUS

FINANSINĖ KONTROLĖ

38 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Nepažeidžiant Komisijos atsakomybės įgyvendinant Europos Bendrijos bendrąjį biudžetą, valstybės narės visų pirma prisiima atsakomybę už finansinę pagalbos kontrolę. Tam tikslui jos imasi tokių priemonių:

a) tikrina, kad valdymo ir kontrolės planai būtų taip parengti ir įgyvendinti, kad būtų užtikrintas veiksmingas ir teisingas Bendrijos lėšų naudojimas;

b) pateikia Komisijai šių planų aprašymą;

c) užtikrina, kad pagalba tvarkoma pagal visas taikomas Bendrijos taisykles ir kad joms perduotos lėšos naudojamos pagal patikimo finansinio valdymo principus;

d) patvirtina, kad Komisijai pateiktos išlaidų deklaracijos yra teisingos, ir užtikrina, kad jas rengia apskaitos sistemos pagal patvirtinamuosius dokumentus, kuriuos galima patikrinti;

e) užkerta kelią netikslumams, nustato juos ir taiso, pagal taisykles praneša apie juos Komisijai ir nuolat informuoja Komisiją apie administracinių ir teisminių procesų eigą;

f) baigus teikti pagalbą pateikia Komisijai deklaraciją, parengtą asmens arba departamento, funkcinio požiūriu nepriklausomo nuo paskirtos vadovaujantiosios institucijos. Šioje deklaracijoje yra apibendrinamos praėjusiais metais atliktų patikrinimų išvados ir įvertinamas paraiškų apmokėti paskutinį likutį pagrįstumas bei operacijų, nurodytų paskutiniame išvadų patvirtinime, teisėtumas ir reguliarumas. Valstybės narės prie šio patvirtinimo gali pridėti savo išvadas, jeigu mano, kad tai būtina;

g) bendradarbiauja su Komisija, kad užtikrintų Bendrijos lėšų naudojimą pagal patikimo finansinio valdymo principus;

h) išieško visas sumas, prarastas dėl nustatytų netikslumų, ir prireikus nustato delspinigius vėluojančioms sumoms.

2. Komisija, būdama atsakinga už Europos Bendrijų bendrojo biudžeto įgyvendinimą, užtikrina, kad valstybės narės turi sklandžiai dirbančias valdymo bei kontrolės sistemas, dėl to Bendrijos lėšos naudojamos veiksmingai ir teisingai.

Tam tikslui, nepažeidžiant valstybių narių pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus atliktų patikrinimų, Komisijos pareigūnai arba tarnautojai gali, laikydamiesi susitarimų, kurie buvo suderinti su valstybe nare bendradarbiavimo sutartyje, nurodytoje šio straipsnio 3 dalyje, patikrinti vietose, įskaitant atrankinius patikrinimus, veiklą, kurią finansuoja fondai, ir valdymo bei kontrolės sistemas, pranešdami apie tai bent prieš vieną darbo dieną. Komisija nusiunčia suinteresuotai valstybei narei pranešimą, kad gautų visą reikalingą pagalbą. Suinteresuotos valstybės narės pareigūnai ar tarnautojai gali dalyvauti atliekant tokius patikrinimus.

Komisija gali prašyti suinteresuotos valstybės narės atlikti patikrinimą vietoje ir patvirtinti, kad viena ar kelios operacijos yra teisingos. Komisijos pareigūnai ar tarnautojai gali dalyvauti atliekant tokius patikrinimus.

3. Komisija ir valstybės narės, remdamosi dvišaliais administraciniais susitarimais, bendradarbiauja derindamos patikrinimų planus, metodus ir įgyvendinimą, kad jie būtų kuo naudingesni. Jos nedelsdamos pasikeičia informacija apie atliktų tikrinimų rezultatus.

Ne rečiau kaip kartą per metus ir visuomet – prieš metinį patikrinimą, numatytą 34 straipsnio 2 dalyje, yra tikrinami ir vertinami:

- a) valstybės narės ir Komisijos atliktų tikrinimų rezultatai;
- b) pastabos, kurias pateikė kitos nacionalinės ar Bendrijos kontrolės įstaigos ar institucijos;
- c) pastebėtų netikslumų finansinis poveikis, priemonės, kurių buvo imtasi arba kurios dar būtų reikalingos jiems ištaisyti, o prireikus – suderinimas su valdymo bei kontrolės sistemomis.

4. Po šio patikrinimo bei vertinimo ir nepažeidžiant priemonių, kurių valstybės narės nedelsdamos turi imtis pagal šio ir 39 straipsnių nuostatas, Komisija gali pateikti pastabas, ypač dėl nustatytų netikslumų finansinio poveikio. Šios pastabos skirtos valstybei narei ir tam tikros pagalbos vadovaujančiajai institucijai. Prie pastabų prireikus pridedami prašymai dėl taisomųjų priemonių nustatytoms valdymo trūkumams ir tiems nustatytiems netikslumams, kurie dar nėra ištaisyti, pataisyti. Valstybės narėms sudaroma galimybė pateikti savo pastabas dėl šių pastabų.

Jeigu Komisija, valstybėms narėms pateikus pastabas arba jų nepateikus, patvirtina išvadas, valstybė narė per nustatytą terminą imasi reikalingų priemonių Komisijos prašymams įvykdyti ir informuoja Komisiją apie savo veiksmus.

5. Nepažeidžiant šio straipsnio nuostatų, Komisija, deramai patikrinusi, gali sustabdyti visą arba dalį tarpinio mokėjimo, jeigu nustato, kad minėtos išlaidos susijusios su dideliu netikslumu, kuris nebuvo ištaisytas, ir kad reikalinga neatidėliotinai imtis priemonių. Komisija informuoja suinteresuotą valstybę narę apie priemones, kurių buvo imtasi, ir tokio sprendimo priežastis. Jeigu praėjus penkiems mėnesiams priežastys dėl sustabdytų mokėjimų išlieka arba suinteresuota valstybė narė nepranešė Komisijai apie priemones, kurių buvo imtasi dideliame netikslume ištaisyti, taikomos 39 straipsnio nuostatos.

6. Jeigu dvišaliuose administraciniuose susitarimuose nenuspręsta kitaip, trejus metus po to, kai Komisija sumokėjo bet kurios pagalbos likutį, atsakingos institucijos nuolat suteikia Komisijai galimybę gauti išlaidų ir atitinkamos pagalbos patikrinimus patvirtinamuosius dokumentus (originalus arba tekstus, patvirtintus, kad jie atitinka dokumento originalą, paprastai esanti priimtinuose duomenų nešėjuose). Šio laikotarpio skaičiavimas gali nutrūkti, jeigu vyksta teisminis procesas arba Komisijos deramai motyvuotu prašymu.

39 straipsnis

Finansinių klaidų taisymai

1. Valstybės narės visų pirma atsako už netikslumų tyrimą remdamosi svarbiausių pokyčių, kurie daro įtaką pagalbos

įgyvendinimo ar priežiūros esmei ar sąlygoms, įrodymais ir už reikalingus finansinių klaidų taisymus.

Valstybė narė taiso finansines klaidas, susijusias su atskirais ar sistemingais netikslumais. Valstybės narės daromais taisymais panaikinamas visas Bendrijos įnašas ar jo dalis. Tokia tvarka aptiktas Bendrijos lėšas valstybė narė gali dar kartą naudoti atitinkamai pagalbai, laikydamasi 53 straipsnio 2 dalyje nurodytų susitarimų.

2. Jeigu Komisija, atlikusi reikalingus patikrinimus, daro išvadą, kad:

- a) valstybė narė nesilaikė savo įsipareigojimų, nustatytų šio straipsnio 1 dalyje; arba
- b) visa veikla ar jos dalis nepateisina nei fondų įnašo dalies, nei viso įnašo; arba
- c) yra dideli valdymo ar kontrolės sistemų darbo trūkumai, dėl kurių gali atsirasti sistemingų netikslumų,

Komisija sustabdo minėtus tarpinius mokėjimus ir, nurodžiusi tokio sprendimo priežastis, prašo valstybės narės pateikti savo pastabas ir, jei reikia, per nustatytą laiką ištaisyti padėtį.

Jeigu valstybė narė prieštarauja Komisijos pastaboms, Komisija kviečia valstybę narę į posėdį, kuriame abi šalys bendradarbiavimo partnerystės pagrindu stengiasi susitarti dėl pastabų ir išvadų, kurios turi būti padarytos iš pastabų.

3. Komisijos nustatyto laikotarpio pabaigoje, jeigu nebus pasiektas susitarimas ir valstybė narė neištaisyti padėties, Komisija, atsižvelgusi į valstybės narės pastabas, priimti sprendimą gali per tris mėnesius:

- a) sumažinti į sąskaitą mokamą sumą, minėtą 32 straipsnio 2 dalyje; arba
- b) ištaisyti reikalaujamas finansines klaidas panaikinant fondų įnašo dalį, skirtą tam tikrai pagalbai, arba visą įnašą.

Komisija, priimdama sprendimą dėl taisomos sumos ir, laikydamasi proporcingumo principo, atsižvelgia į netikslumų arba

pokyčių rūšį ir valstybių narių valdymo ar kontrolės sistemose nustatytų trūkumų finansinę svarbą bei jų mastą.

Jeigu nėra priimta jokie sprendimo dėl a arba b punktų, tarpinių mokėjimų sustabdymas nedelsiant panaikinamas.

- 4. Bet kuri neteisėtai gauta ir išieškotina suma grąžinama Komisijai kartu su delspinigiais už pavėluotai sumokėtas sumas.
- 5. Šis straipsnis taikomas nepažeidžiant 32 straipsnio.

III SKYRIUS

VERTINIMAS

40 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Siekiant padidinti Bendrijos struktūrinės pagalbos veiksmingumą, yra atliekamas išankstinis (*ex-ante*), tarpinis ir įgyvendinimo (*ex-post*) vertinimai, kad būtų įvertintas jos poveikis 1 straipsnyje nustatytiems tikslams ir išanalizuotas jos poveikis konkrečioms struktūrinėms problemoms.

2. Fondų veiklos veiksmingumas vertinamas vadovaujantis šiais kriterijais:

- a) jų bendras poveikis Sutarties 158 straipsnyje nustatytiems tikslams ir ypač Bendrijos ekonominei ir socialinei sanglaudai stiprinti;
- b) plėtros planuose siūlomų prioritetų ir kiekvienoje Bendrijos paramos sistemoje bei kiekvienoje pagalboje numatytų prioritetų poveikis.

3. Valstybių narių kompetentingos institucijos ir Komisija renka tam tikras lėšas ir duomenis, reikalingus užtikrinti, kad būtų vertinama kuo veiksmingiau. Tam tikslui vertinant naudojamosi įvairiausiais duomenimis, kuriuos galima gauti iš priežiūros susitarimų, prirėkus papildomai renkant informaciją, kuri padidintų tokio vertinimo svarbą.

Valstybių narių ar Komisijos iniciatyva, informavus suinteresuotą valstybę narę, prirėkus gali būti atliekami papildomi konkrečių

klausimų vertinimai, skirti nustatyti, kokia patirtis galėtų būti perduota.

4. Vertinimo rezultatai paprašius skelbiami viešai. Kad būtų paskelbti 42 straipsnyje numatyto vertinimo rezultatai, reikalingas priežiūros komiteto sutikimas pagal kiekvienos valstybės narės institucinius susitarimus.

5. Vertinimo tvarka yra nustatyta Bendrijos paramos sistemose ir formose.

41 straipsnis

Išankstinis vertinimas

1. Išankstinio vertinimo tikslas – nurodyti pagrindą, kuriuo remiantis būtų rengiami plėtros planai, pagalba ir programos priedas, kuri yra jos dalis.

Už išankstinį vertinimą atsako institucijos, atsakingos už planų, pagalbos ir programos priedo rengimą.

2. Rengiant planus ir pagalbos išankstinį vertinimą, atliekama valstybės narės, tam tikro regiono ar sektoriaus pranašumų, trūkumų ir galimybių analizė. Atsižvelgus į 40 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytus kriterijus įvertinama, ar strategija ir pasirinkti tikslai atitinka tam tikrų regionų ar teritorijų konkrečius ypatumus, įskaitant demografines kryptis, bei numatytų prioritetų tikėtinas poveikis priemonėms, jeigu galima skaičiais nurodant konkrečius jų tikslus, palyginti su pradine padėtimi.

Atliekant išankstinį vertinimą, be kitų dalykų, atsižvelgiama į konkurencingumą ir novatoriškumą, mažąsias ir vidutines įmones, užimtumą ir darbo rinką, atsižvelgus į Europos užimtumo strategiją, aplinką, vyrų ir moterų lygybę, o tokį vertinimą visų pirma sudaro:

a) socialinės ir ekonominės padėties išankstinis vertinimas, ypač nacionalinės darbo rinkos kryptių, įskaitant regionus, kuriuose yra konkrečių užimtumo problemų, bei žmogiškųjų išteklių plėtros bendrąją strategiją ir būdą, kuriuo ši strategija

siejasi su nacionaline užimtumo strategija, išdėstyta nacionaliuose veiksmų planuose, vertinimas;

b) tam tikro regiono aplinkosaugos padėties išankstinis vertinimas, ypač tų aplinkos sektorių, kuriems pagalba turėtų padaryti didžiausią įtaką; planai, kaip į pagalbą integruoti su aplinka susijusius klausimus, ir kaip šie planai atitinka esamus trumpalaikius, ilgalaikius, nacionalinius, regioninius ir vietos tikslus (pvz., aplinkos valdymo planai); planai, skirti užtikrinti, kad būtų laikomasi Bendrijos aplinkos taisyklių. Išankstiniame vertinime yra pateikiamas esamos aplinkos padėties aprašymas, jeigu galima išreikštas skaičiais, bei įvertinamas strategijos ir pagalbos tikėtinas poveikis aplinkos padėčiai;

c) vyrų ir moterų lygybės padėties išankstinis vertinimas darbo rinkos galimybių ir elgesio su jais darbe požiūriu, įskaitant kiekvienos grupės konkrečius suvaržymus; strategijos ir pagalbos numatyto poveikio vertinimas, ypač moterų ir vyrų integracijai į darbo rinką, švietimo ir profesiniam parengimui, moterų įsitvirtinimui versle, šeimos ir karjeros suderinimui.

Išankstiniu vertinimu tikrinama siūlomų įgyvendinimo ir priežiūros planų svarba, jų atitikimas Bendrijos politikos sritims ir tai, kokių mastu buvo atsižvelgta į preliminarią rekomendaciją, minėtą 10 straipsnio 3 dalyje.

Atsižvelgiama į ankstesnių programavimo laikotarpių vertinimo rezultatus.

3. Programos priede išdėstytų priemonių įvertinimu parodoma, ar jos atitinka tam tikrų prioritetų tikslus, skaičiais nurodant konkrečius tikslus, jeigu prioritetai gali būti nurodyti skaičiais, o vėliau 35 straipsnio 3 dalies b punkte nustatyta tvarka patvirtinama atrankos kriterijų svarba.

42 straipsnis

Tarpinis vertinimas

1. Tarpiniu vertinimu, atsižvelgus į išankstinį vertinimą, tikrinami pradiniai pagalbos rezultatai, jų svarba ir mastas, kuriuo buvo pasiekti tikslai. Įvertinamos ir panaudotos finansinės lėšos bei veikla vykdančios priežiūra ir įgyvendinimą.

2. Tarpinis vertinimas atliekamas vadovaujančiosios institucijos atsakomybe, bendradarbiaujant su Komisija ir valstybe narė. Kiekviena Bendrijos paramos sistema ir kiekviena pagalba vertinama įpusėjus programai. Jį atlieka nepriklausomas vertintojas, pateikia Bendrijos paramos sistemos ar tam tikros pagalbos priežiūros komitetui 35 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka ir tada siunčia Komisijai, paprastai praėjus trejiems metams po to, kai buvo priimta Bendrijos paramos sistema arba pagalba, tačiau ne vėliau kaip 2003 m. gruodžio 3 d., kad jį būtų galima pataisyti, kaip buvo minima 14 straipsnio 2 dalyje.

3. Komisija pagal Komisijos ir valstybės narės partnerystę iš anksto nustatytus kriterijus patikrina vertinimo svarbą ir kokybę, kad būtų peržiūrėta pagalba ir sudaryti atidėjimai, numatyti 44 straipsnyje.

4. Tęsiant tarpinį vertinimą, kiekviena Bendrijos paramos sistema ir pagalba papildoma naujais duomenimis ir baigiama ne vėliau kaip 2005 m. gruodžio 31 d., kad būtų pasirengta vėlesnei su pagalba susijusiai veiklai.

43 straipsnis

Įgyvendinimo vertinimas

1. Remiantis turimais vertinimo rezultatais, įgyvendinimo vertinimas apima lėšų naudojimo, pagalbos veiksmingumo ir efektyvumo, jos poveikio įvertinimą ir parengia išvadą dėl ekonominės ir socialinės sanglaudos politikos. Jis apima veiksnius, kurie prisideda prie įgyvendinimo, laimėjimų ir rezultatų, įskaitant jų tolydumą, sėkmės arba nesėkmės.

2. Už įgyvendinimo vertinimą atsako Komisija kartu su valstybe narė ir vadovaujančiąja institucija. Jis apima pagalbos vertinimą, kurį atlieka nepriklausomi vertintojai. Vertinimas turėtų būti

baigiamas ne vėliau kaip praėjus trejiems metams po programavimo laikotarpio pabaigos.

IV SKYRIUS

VEIKLOS ATIDĖJIMAS

44 straipsnis

Veiklos atidėjimo sudarymas

1. Kiekviena valstybė narė, konsultuodamasi su Komisija, vertina kiekvieną tikslą ir ne vėliau kaip 2003 m. gruodžio 31 d. – kiekvienos savo veiklos programos arba bendro programavimo dokumento vykdymą pagal tam tikrą skaičių priežiūros rodiklių, kuriais apibūdinamas veiksmingumas, valdymas ir finansinis įgyvendinimas, bei įpusėjus programai įvertina kiekvieno atskiro pradinio tikslo rezultatus.

Valstybė narė, konsultuodamasi su Komisija, nustato šiuos rodiklius, atsižvelgdama į visą preliminarų rodiklių, kuriuos siūlo Komisija, sąrašą ar jo dalį, ir skaičiais nurodo juos esamose įvairiose metinio įgyvendinimo ataskaitose bei ataskaitoje apie vertinimą įpusėjus programai. Valstybės narės atsako už jų taikymą.

2. Įpusėjus programai ir ne vėliau kaip 2004 m. kovo 31 d. Komisija, konsultuodamasi su suinteresuotomis valstybėmis narėmis ir remdamasi kiekvienos valstybės narės pasiūlymu bei atsižvelgdama į konkrečius institucinius ypatumus bei atitinkamas programas, skiria kiekvienam tikslui išpareigotus asignavimus, minėtus 7 straipsnio 5 dalyje, veiklos programoms arba bendriems programavimo dokumentams ar jų prioritetams, kurie buvo pripažinti sėkmingi. Veiklos programos arba bendri programavimo dokumentai pritaikomi 14 ir 15 straipsniuose nustatyta tvarka.

V DALIS

ATASKAITOS IR VIEŠUMAS

45 straipsnis

Ataskaitos

1. Remiantis Sutarties 159 straipsniu, Komisija kas trejus metus teikia Europos Parlamentui, Tarybai, Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui ataskaitą apie ekonominės ir socialinės sanglaudos pažangą bei fondų, Sanglaudos fondo, EIB ir kitų finansinių instrumentų įnašą tam tikslui. Šioje ataskaitoje visų pirma peržiūrima:

- a) pažanga, pasiekta įgyvendinant ekonominę ir socialinę sanglaudą, įskaitant regionų socialinę ir ekonominę padėtį bei pastebėtus pokyčius, ir tiesioginių investicijų srautų bei jų poveikio Bendrijos užimtumo padėčiai analizė;
- b) fondų, Sanglaudos fondo, EIB ir kitų finansinių instrumentų vaidmuo bei kitų Bendrijos ir nacionalinės politikos sričių svarba, kad šis procesas būtų užbaigtas;
- c) visi pasiūlymai dėl Bendrijos priemonių ir politikos sričių, kurias gali prireikti patvirtinti, kad būtų sustiprinta ekonominė ir socialinė sanglauda.

2. Iki kiekvienų metų lapkričio 1 d. Komisija nusiunčia Europos Parlamentui, Tarybai, Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui ataskaitą apie šio reglamento įgyvendinimą praėjusiais metais. Šioje ataskaitoje visų pirma apžvelgiama:

- a) kiekvieno fondo veikla, biudžeto lėšų naudojimas ir pagalbos sutelkimas, kitų finansinių instrumentų naudojimas, už kurias atsako Komisija, ir jų lėšų sutelkimas; apžvelgiami ir:
 - kiekvienos valstybės narės metiniai išpareigoti kiekvienam fondui, įskaitant Bendrijos iniciatyvas, ir sumokėti asignavimai,
 - novatoriškų priemonių ir techninės pagalbos metinis įvertinimas;
- b) fondų pagalbos derinimas tarpusavyje ir su pagalba, kurią skiria EIB ir kiti veikiantys finansiniai instrumentai;

- c) kai tik gaunami – vertinimų rezultatai, minėti 42 straipsnyje – nurodant visus suderinimus su pagalba – ir 43 straipsnyje, bei įvertinimas to, kaip fondų priemonės atitinka Bendrijos politikos sritis, minėtas 12 straipsnyje;
- d) pagrindinių projektų, prie kurių savo įnašais prisidėjo fondai, sąrašas;
- e) patikrinimų, kuriuos Komisija atliko 38 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, rezultatai ir jų išvados, įskaitant užregistruotų netikslumų skaičius, minimos sumos ir finansinių klaidų taisymai dėl 39 straipsnio 2 dalies nuostatų;
- f) informacija apie komitetų nuomones, pateiktas 48–51 straipsniuose nustatyta tvarka.

46 straipsnis

Informacija ir viešumas

1. Konsultacijų, kurios minimos 15 straipsnio 1 dalyje, tikslais valstybės narės užtikrina, kad plėtros planai būtų skelbiami viešai.
2. Nepažeidžiant 23 straipsnio 1 dalies nuostatų, vadovaujančioji institucija atsako už tai, kad būtų užtikrintas viešas paketo paskelbimas, visų pirma informuojant:
 - a) galimus galutinius naudos gavėjus, profesines organizacijas, ekonominius ir socialinius partnerius, institucijas, kurios skatina vyrų ir moterų lygybę, bei tam tikras nevyriausybinės organizacijas apie pagalbos teikiamas galimybes;
 - b) plačiąją visuomenę apie Bendrijos vaidmenį teikiant tam tikrą pagalbą ir jos rezultatus.
3. Valstybės narės tariai su Komisija ir 37 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka kasmet informuoja ją apie iniciatyvas, kurių buvo imtasi šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytais tikslais.

VI DALIS

KOMITETAI

47 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Igyvendinti šį reglamentą Komisijai padeda keturi komitetai:

- a) Regionų plėtros ir pertvarkos komitetas;
- b) komitetas, įsteigtas pagal Sutarties 147 straipsnio nuostatas;
- c) Žemės ūkio struktūrų ir kaimo plėtros komitetas;
- d) Žuvininkystės ir akvakultūros struktūrų komitetas.

2. Jeigu šio straipsnio 1 dalies a, c ir d punktuose minėti komitetai veikia kaip konsultaciniai komitetai pagal 48, 50 ir 51 straipsnius, taikoma ši tvarka:

- Komisijos atstovas teikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą,
- komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per laiką, kurį pirmininkas gali nustatyti atsižvelgęs į klausimo skubumą; prireikus klausimas gali būti teikiamas balsuoti,
 - jo nuomonės įrašomos protokoluose; kiekviena valstybė narė dar turi ir teisę prašyti, kad jos pozicija būtų įrašyta protokole,
- Komisija kuo dėmesingiau atsižvelgia į komiteto pateiktas nuomones. Ji komitetą informuoja, kaip buvo atsižvelgta į jo nuomones.

3. Jeigu šio straipsnio 1 dalies a, c ir d punktuose minėti komitetai veikia kaip vadybos komitetai pagal 48, 50 ir 51 straipsnius, taikoma ši tvarka:

- Komisijos atstovas teikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą,

— komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį pirmininkas gali nustatyti atsižvelgęs į svarstomo klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama Sutarties 205 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą Komisijos pasiūlymu. Jeigu klausimas pateikiamas balsavimui komitete, valstybių narių atstovų komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta minėtame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja,

— Komisija patvirtina priemones, kurios nedelsiant pradedamos taikyti. Tačiau jei jos neatitinka komiteto pareikštos nuomonės, Komisija nedelsdama praneša apie jas Tarybai. Tuo atveju:

— Komisija gali atidėti patvirtintos priemonės taikymą ne ilgiau kaip vienam mėnesiui nuo tokio pranešimo dienos,

— Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali per laiką, kuris numatytas ankstesnėje įtraukoje, priimti kitokį sprendimą.

4. Komisija perduoda 45 straipsnyje minėtas ataskaitas komitetams. Ji gali prašyti Komiteto pateikti nuomonę bet kuriuo klausimu, susijusiu su fondų teikiama pagalba, išskyrus pagalbą, numatytą šioje reglamento dalyje. Tai yra klausimai, kuriuos visų pirma nagrinėja kiti komitetai.

5. Kiekvieno komiteto nuomonė pateikiama kitiems šioje reglamento dalyje minėtiems komitetams.

6. Kiekvienas komitetas parengia savo darbo tvarkos taisykles.

7. Europos Parlamentas reguliariai informuojamas apie komitetų darbą.

48 straipsnis

Regionų plėtros ir pertvarkos komitetas

1. Šiuo dokumentu prie Komisijos steigiamas Regionų plėtros ir pertvarkos komitetas, kurį sudaro valstybių narių atstovai ir

kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas. EIB skiria atstovą, kuris nebalsuoja.

2. Komitetas veikia kaip vadybos komitetas 47 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka, kai jis užsiima:

a) įgyvendinimo taisyklėmis, minėtomis 53 straipsnio 2 dalyje.

Su kitais komitetais, atsižvelgus į jų konsultacinę kompetenciją anksčiau minėtų įgyvendinimo taisyklių srityje, konsultuojamasi tiek, kiek jie tuo suinteresuoti;

b) įgyvendinimo taisyklėmis, minėtomis 1999 m. birželio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1261/1999 dėl Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) ⁽¹⁾ 5 straipsnyje;

c) rekomendacijomis dėl Bendrijos iniciatyvų, minėtų 20 straipsnio 1 dalies a punkte („Interreg“) ir 20 straipsnio 1 dalies b punkte („Urban“);

d) ERPF pagalbos atveju – rekomendacijomis dėl įvairių rūšių novatoriškų priemonių, numatytų 22 straipsnio taikymui.

3. Komitetas 47 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka veikia kaip konsultacinis komitetas, kai jis svarsto šiuos klausimus:

a) teritorijų, kurios atitinka 2 tikslo reikalavimus, sąrašo rengimą ir peržiūrėjimą;

b) Bendrijos paramos sistemas ir atitinkamą informaciją, pateiktą bendruose programavimo dokumentuose, pagal 1 ir 2 tikslus;

c) ERPF pagalbos atveju – techninės pagalbos priemonės rūšis pagal 23 straipsnį;

d) visus kitus klausimus, susijusius su 20–22 straipsniais.

49 straipsnis

Komitetas, įsteigtas Sutarties 147 straipsnyje nustatyta tvarka

1. Komitetą, įsteigtą remiantis Sutarties 147 straipsniu, sudaro po du kiekvienos valstybės narės Vyriausybės, darbuotojų

organizacijos ir darbdavių organizacijų atstovus. Komisijos atstovas, atsakingas už pirmininkavimą komitete, šią pareigą gali perduoti vyresniajam Komisijos pareigūnui.

Kiekvienai valstybei narei pakaitinis komiteto narys skiriamas kiekvienai pirmojoje pastraipoje minėtai atstovų kategorijai. Jei nėra vieno ar abiejų narių, pakaitinis komiteto narys automatiškai įgyja teisę dalyvauti posėdžiuose.

Narius ir pakaitinius komiteto narius Komisijos siūlymu trejų metų kadencijai skiria Taryba. Jie gali būti skiriami ir kitai kadencijai. Taryba stengiasi užtikrinti teisingą atstovavimą tam tikroms įvairioms grupėms komitete. Darbotvarkės klausimams, turintiems jam įtakos, EIB skiria atstovą, kuris nebalsuoja.

2. Komitetas:

a) ESF pagalbos atveju – teikia nuomones apie Komisijos sprendimų projektus dėl bendrų programavimo dokumentų ir Bendrijos paramos sistemų pagal 3 tikslą bei dėl Bendrijos paramos sistemų ir atitinkamos informacijos, pateiktos bendruose programavimo dokumentuose, pagal 1 ir 2 tikslus;

b) teikia savo nuomonę dėl įgyvendinimo taisyklių, numatytų 53 straipsnio 2 dalyje;

c) teikia konsultacijas dėl įgyvendinimo taisyklių, minėtų 1999 m. birželio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1262/1999 dėl Europos socialinio fondo (ESF) ⁽²⁾ 8 straipsnyje;

d) teikia nuomones dėl Komisijos rekomendacijų projektų, skirtų Bendrijos iniciatyvoms, minėtoms 20 straipsnio 1 dalies d punkte („EQUAL“), o ESF pagalbos atveju – dėl įvairių rūšių novatoriškų priemonių, numatytų 22 straipsnyje. Komisija gali perduoti jam ir kitus klausimus, minėtus 20–22 straipsniuose;

e) ESF pagalbos atveju 23 straipsnyje nustatyta tvarka teikia konsultacijas dėl techninės pagalbos priemonės rūšių.

⁽¹⁾ OL L 161, 1999 6 26, p. 43.

⁽²⁾ OL L 161, 1999 6 26, p. 48.

3. Komiteto nuomonėms priimti reikalinga teisėtų balsų absoliuti dauguma. Komisija komitetą informuoja apie tai, kaip buvo atsižvelgta į jo nuomonę.

50 straipsnis

Žemės ūkio struktūrų ir kaimo plėtros komitetas

1. Šiuo dokumentu prie Komisijos įsteigiamas Žemės ūkio struktūrų ir kaimo plėtros komitetas, kurį sudaro valstybių narių atstovai ir kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas. EIB skiria atstovą, kuris nebalsuoja.

2. Komitetas 47 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka veikia kaip vadybos komitetas, kai jis užsiima:

a) įgyvendinimo ir pereinamojo laikotarpio taisyklėmis, minėtomis Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 34, 50 ir 53 straipsniuose;

b) rekomendacijomis dėl Bendrijos iniciatyvos, minėtos 20 straipsnio 1 dalies c punkte („Leader“).

3. Komitetas 47 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka veikia kaip konsultacinis komitetas, kai jis svarsto šiuos klausimus:

a) teritorijų, kurios atitinka 2 tikslo reikalavimus, sąrašo rengimą ir peržiūrėjimą;

b) intervencinių priemonių, skirtų žemės ūkio struktūrų ir kaimo plėtrai, dalis, įtrauktas į Komisijos sprendimų projektus dėl 1 ir 2 tikslo regionams skirtų Bendrijos paramos sistemų ir atitinkamos informacijos, pateiktos bendruose programavimo dokumentuose;

c) įgyvendinimo taisyklės, minėtos 53 straipsnio 2 dalyje;

d) EŽŪOGF pagalbos atveju – techninės pagalbos priemonės rūšis pagal 23 straipsnio nuostatas;

e) visus kitus klausimus, susijusius su 20–22 straipsniais.

51 straipsnis

Žuvininkystės ir akvakultūros struktūrų komitetas

1. Šiuo dokumentu prie Komisijos įsteigiamas Žuvininkystės ir akvakultūros struktūrų komitetas, kurį sudaro valstybių narių atstovai ir kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas. EIB skiria atstovą, kuris nebalsuoja.

2. Komitetas 47 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka veikia kaip vadybos komitetas, kai jis užsiima:

a) įgyvendinimo taisyklėmis, minėtomis Reglamento (EB) Nr. 1263/1999 4 straipsnyje;

b) ŽOFI paramos atveju – rekomendacijomis dėl įvairių novatoriškų priemonių tipų, numatytų 22 straipsnio taikymui.

3. Komitetas 47 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka veikia kaip konsultacinis komitetas, kai jis svarsto šiuos klausimus:

a) teritorijų, kurios atitinka 2 tikslo reikalavimus, sąrašo rengimą ir peržiūrėjimą;

b) intervencinių priemonių, skirtų žuvininkystės struktūroms, dalis, įtrauktas į Komisijos sprendimų projektus dėl Bendrijos paramos sistemų ir atitinkamos informacijos, pateiktos bendruose programavimo dokumentuose, pagal 1 tikslą;

c) įgyvendinimo taisyklės, numatytas 53 straipsnio 2 dalyje;

d) ŽOFI pagalbos atveju – techninės pagalbos priemonės rūšis pagal 23 straipsnio nuostatas;

e) visus kitus klausimus, susijusius su 22 straipsniu.

VII DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

52 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas neturi įtakos Tarybos ar Komisijos patvirtintos paramos tęsimui ar keitimui, įskaitant visos paramos ar jos dalies nutraukimą, remiantis Tarybos reglamentais (EEB) Nr. 2052/88 ir (EEB) Nr. 4253/88 arba bet kuriais kitais teisės aktais, kurie buvo tai paramai taikomi 1999 m. gruodžio 31 d.

2. Paraiškas gauti fondų įnašą veikai, kurios buvo pateiktos pagal Reglamentus (EEB) Nr. 2052/88 ir (EEB) Nr. 4253/88, ne vėliau kaip 1999 m. gruodžio 31 d. Komisija svarsto ir tvirtina remdamasi šiais reglamentais.

3. Rengdama Bendrijos paramos sistemas ir pagalbą, Komisija atsižvelgia į visas priemones Tarybos ar Komisijos patvirtintas dar prieš įsigaliojant šiam reglamentui ir turinčias finansinių pasekmių šių paramos sistemų ir pagalbos numatytais laikotarpiais. Šių priemonių nereglamentuoja 30 straipsnio 2 dalies nuostatos.

4. Nepaisant 30 straipsnio 2 dalyje nustatytos datos, iš tikrųjų apmokėtos išlaidos, kurioms Komisija gavo paraišką dėl pagalbos nuo 2000 m. sausio 1 d. iki balandžio 30 d., ir kurios atitinka visas šiame reglamente nustatytas sąlygas, gali būti pripažintos atitinkančiomis tam tikrus fondų įnašo reikalavimus nuo 2000 m. sausio 1 d.

5. Dalinės sumos, skirtos veiklai ar programoms, kurias Komisija patvirtino iki 1994 m. sausio 1 d., tačiau dėl kurių nebuvo gauta paraiškos gauti paskutinę sumą iki 2001 m. kovo 31 d., automatiškai panaikinama ne vėliau kaip 2001 m. rugsėjo 30 d. ir grąžinamos neteisėtai sumokėtos sumos, nepažeidžiant veiklos ar programų, kurios buvo sustabdytos dėl teismo procesų.

Dalinės sumos, skirtos veiklai ar programoms, kurias patvirtino Komisija nuo 1994 m. sausio 1 d. iki 1999 m. gruodžio 31 d., tačiau dėl kurių iki 2003 m. kovo 31 d. nebuvo gauta paraiška gauti paskutinę sumą, automatiškai panaikinamos ne vėliau kaip 2003 m. rugsėjo 30 d. ir grąžinamos neteisėtai sumokėtos sumos, nepažeidžiant veiklos ar programų, kurios buvo sustabdytos dėl teismo procesų.

53 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Komisija atsako už šio reglamento įgyvendinimą.

2. Komisija patvirtina išsamias taisykles, kaip įgyvendinti 30, 33, 38, 39 ir 46 straipsnius 48 straipsnio 2 dalies a punkte nustatyta tvarka. Ji ta pačia tvarka prireikus – esant nenumatytomis aplinkybėmis, patvirtina ir kitas šio reglamento įgyvendinimo taisykles.

54 straipsnis

Panaikinimas

Nepažeidžiant 52 straipsnio 1 dalies, Reglamentai (EEB) Nr. 2052/88 ir (EEB) Nr. 4253/88 šiuo dokumentu panaikinami nuo 2000 m. sausio 1 d.

Nuorodos į panaikintus reglamentus yra nuorodos į šį reglamentą.

55 straipsnis

Peržiūrėjimas

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, ne vėliau kaip iki 2006 m. gruodžio 31 d. peržiūri šį reglamentą.

Dėl pasiūlymo ji veikia Sutarties 161 straipsnyje nustatyta tvarka.

56 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

28, 31 ir 32 straipsniai taikomi nuo 2000 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge, 1999 m. birželio 21 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. VERHEUGEN

PRIEDAS

STRUKTŪRINIAI FONDAI

Įsipareigotų asignavimų metinis paskirstymas 2000–2006 m.

(minėtas 7 straipsnio 1 dalyje)

(1999 m. kainos – mln. eurų)

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
29 430	28 840	28 250	27 670	27 080	27 080	26 660